

ALBUM-2

SPECIAL
EDITION

international humor magazine
fena mizah
ULUSLARARASI MİZAH DERGİSİ

annual

2013

SUMMARY

by

Aziz Yavuzdoğan

eskiay
yayıncılık

FREE!

annual / yıllık - 2013

imtiyaz sahibi / yayın ve görsel yönetmeni:
aziz yavuzdoğan

yayın kurulu: Erdoğan Başol,
Osman Yavuz İnal, Ekrem Borazan,
hukuk danışmanı: Av. Cem Koç

ücretsizdir.. internet üzerinden
pdf dosya olarak indirilip, okunabilir...

www.fenamizah.com
fenamizah@gmail.com

© FM 2014, İstanbul-Turkey

international humor magazine
fenamizah
ULUSLARARASI MİZAH DERGİSİ

annual

2013

SUMMARY

by

Aziz Yavuzdoğan

eskiay
yayıncılık

INDEX

AUTHORS

(in alphabetical order)

A

Adriana Mosquera (Colombia)
Ahmed Samir Farid (Egypt)
Ahmet Erkanlı (Turkey)
Ahmet Ümit Akkoca (Turkey)
Ali Divandari (Iran)
Alexander Dubovsky (Ukraine)
Alexei Talimonov (Russia)
Anatoliy Stankulov (Bulgaria)
Andrea Bersani (Italy)
Arsen Gevorgyan (Armenia)
Arturo Rosas (Mexico)
Aziz Yavuzdoğan (Turkey)

B

Bahadır Uçan (Turkey)
Bira Dantas (Brasil)
Borislav Stankovic (Serbia)
Bülent Okutan (Turkey)
B.V. Panduranga Rao (India)

C

Can&Ali (USA)
Carlos Amorim (Brasil)
Cem Koç (Turkey)
Chakib Alami (Morocco)
Cristian Topan (Romania)
Czesław Przczak (Poland)

D

Damir Novak (Croatia)
Daniel Eduardo Varela (Argentina)
Darko Drljevic (Montenegro)
Diana Magallon (Mexico)
Didie SW (India)

E

Eduardo Caldari Jr. (Brasil)
El Toto (Argentina)
Ekrem Borazan (Turkey)
Emrah Arkan (Turkey)
Erdoğan Başol (Turkey)
Evgeny Kran (Russia)
Evzen David (Czech Republic)

F

Fawzy Morsy (Egypt)
Felix Ronda (Spain)
Francisco Punal Suarez (Spain)

G

Galina Pavlova (Bulgaria)
Gülray Garip Koçerdin (Turkey)
Gülğün Çako (Turkey)
Gülşah Eteker (Turkey)

H

Hakan Çelik (Turkey)
Hasan Efe (Turkey)
Henryk Cebula (Poland)
Hule Hanusic (Austria)

I-İ

Igor Smirnov (Russia)
Istvan Kelemen (Hungary)
Ivailo Tsvetkov (Bulgaria)
İbrahim Ersaraç (Turkey)
İbrahim Tapa (Turkey)
İsmail Kera (Czech Republic)

J

Jiri Srna (Czech Republic)
Jordan Pop-Iliev (Macedonia)
Juli Sanchis Aguado (Spain)
Julian Pena Pai (Romania)

Julije Jelaska (Croatia)

K

Keziban Özkol (Turkey)

L

Leonardo Massimino (Argentina)
Luis Eduardo Leon (Colombia)

M

Makhmud Eshonqulov (Uzbekistan)
Marina Gorelova (Belarus)
Mark Lynch (Australia)
Mehmet Saim Bilge (Turkey)
Melek Durmuş (Turkey)
Meral Simer (Turkey)
Michal Graczyk (Poland)
Milan Alasevic (Slovenia)
Milenko Kosanovic (Serbia)
Miriam Alonso (Cuba)
Muammer Kotbaş (Turkey)
Muhittin Köroğlu (Turkey)
Musa Kayra (Cyprus)
Mustafa Yıldız (Turkey)

N

Nivaldo Pereira de Souza (Brasil)
Nuri Bilgin (Turkey)

O

Oleksy Kustovsky (Ukraine)
Osman Yavuz İnal

R

Rainer Ehrh (Deutschland)
Ramazan Özçelik (Turkey)
Raquel Orzuj (Uruguay)
Raşit Yakalı (Turkey)
Raul de La Nuez (USA)
Raul Fernando Zuleta (Colombia)
Resad Sultanovic (Bosnia-Herzegovina)

S-Ş

Saadet Demir Yalçın (Turkey)
Sabahudin Hadzialic (Bosnia-Herzegovina)
Sadık Öztürk (Turkey)
Szczepan Sadurski (Poland)
Seçkin Temur (Turkey)
Şevket Yalaz (Turkey)
Şezer Odabaşoğlu (Turkey)
Stanisław Kosszczysza (Poland)

T

Tonguç Yaşar (Turkey)
Toso Borkovic (Serbia)
Tural Hasanli (Azerbaijan)
TV Megnon (India)

V

Vahid Kermani (Iran)
Valery Alexandrov (Bulgaria)
Vedat Kemer (Turkey)
Victor Crudu (Moldavia)
Vladimiras Beresniovas (Lithuania)

W

Wesam Khalil (Egypt)
Willem Rasing (Netherlands)

Y

Yalda Hasheminezhad (Iran)
Yurdagun Göker (Turkey)

Z

Zoran Grozdanovski (Macedonia)

FENAMİZAH'IN 2013 YILI SAYILARINDAN SEÇMELER...

The FENAMİZAH e-magazine's highlights works
in the issues of the 2013.

fenamizah
annual
SUMMARY **2013**

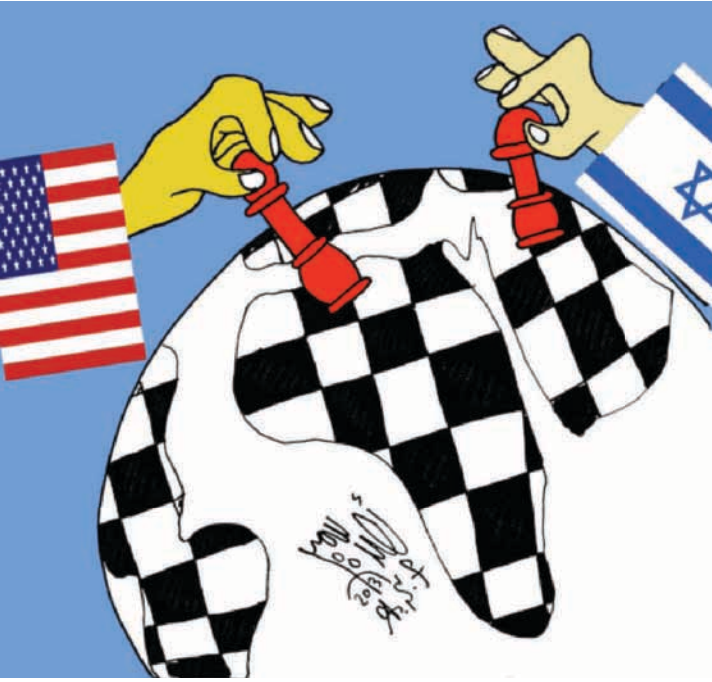
MAGOLA

por nani

ADRIANA MOSQUERA

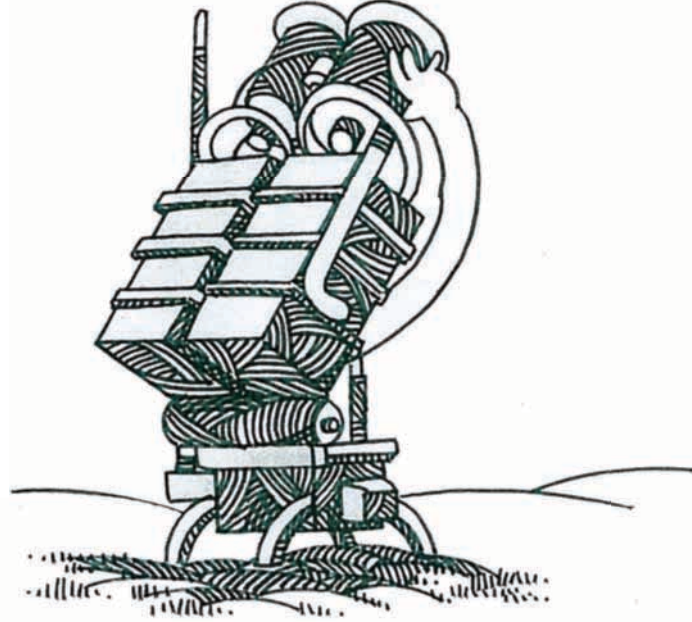
(COLOMBIA)

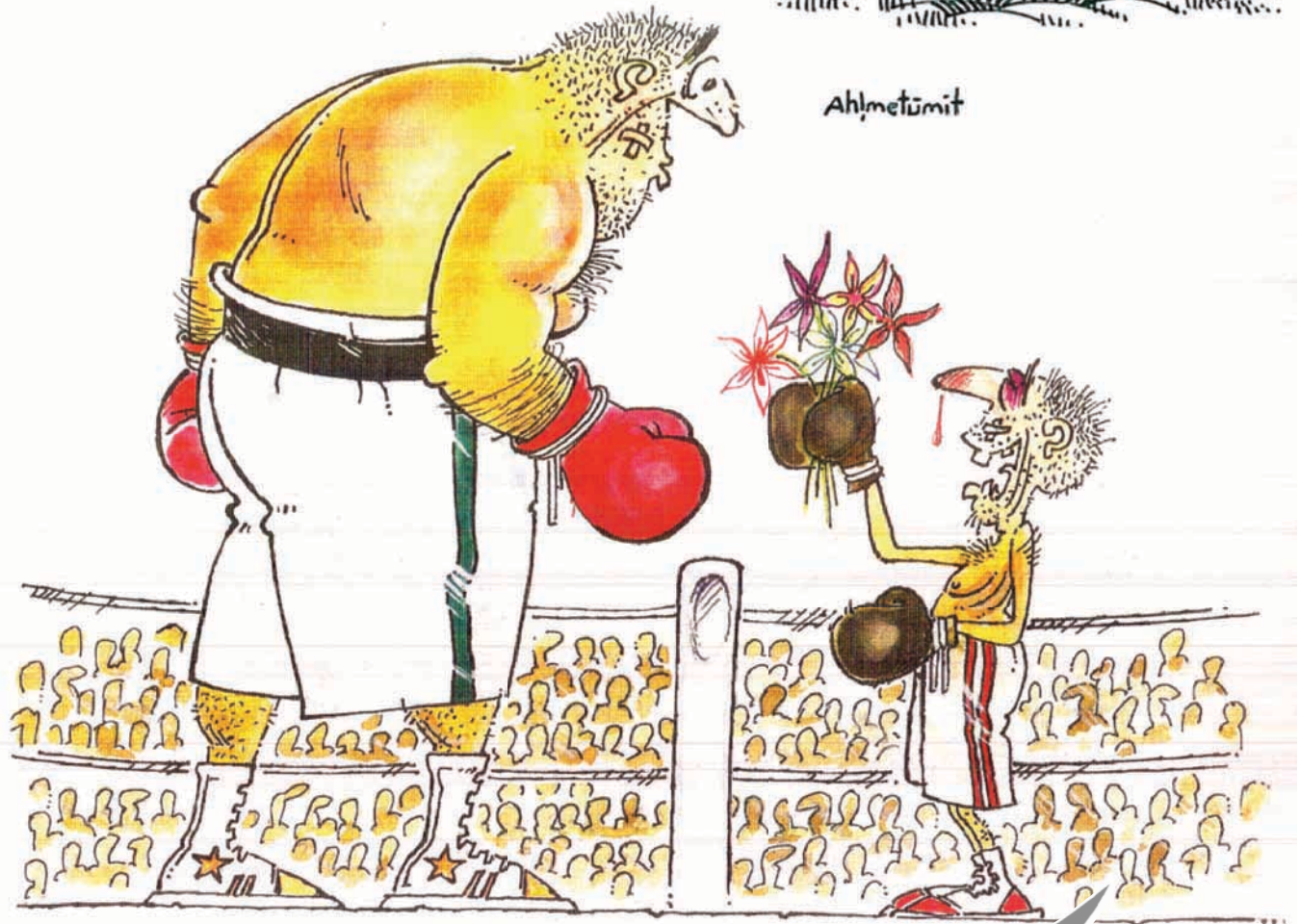
AHMED SAMIR FARID

(EGYPT)

**AHMET ÜMİT
AKKOCA** (TURKEY)

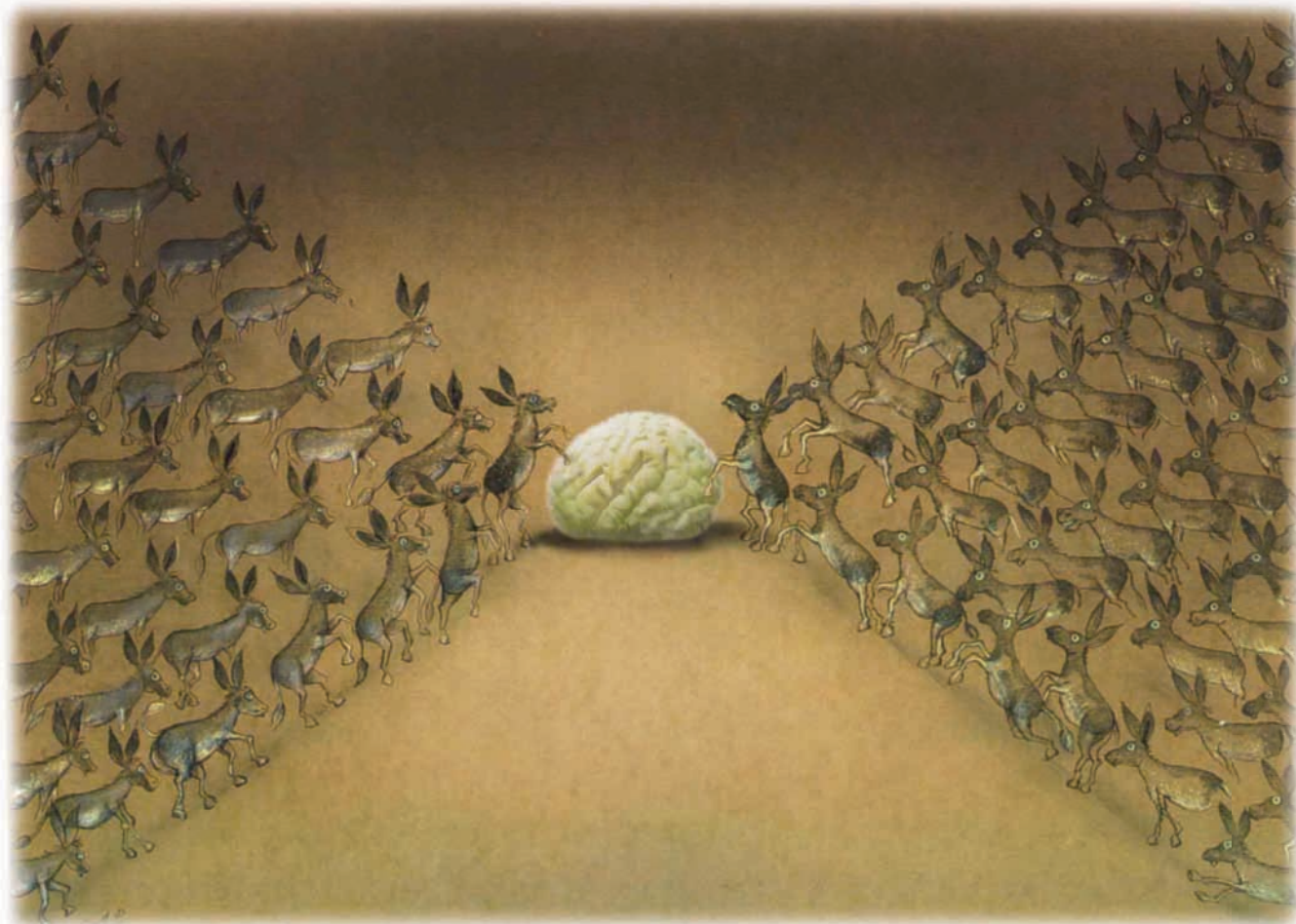

Ahmetümit

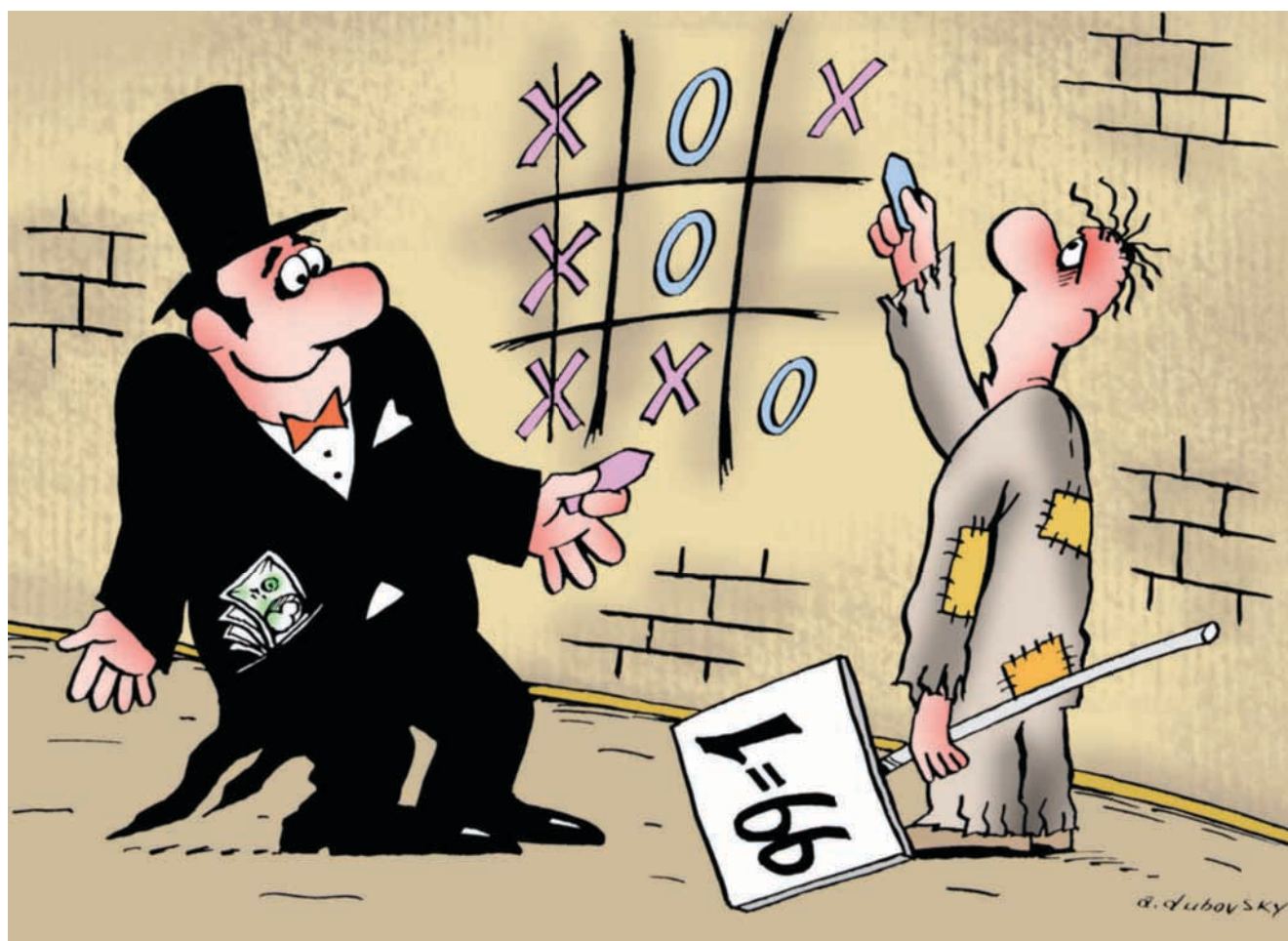

AHMET ERKANLI

(TURKEY)

ALI DIVANDARI (IRAN)

ALEXANDER DUBOVSKY (UKRAIN)

ANATOLIY STANKULOV (BULGARIA)

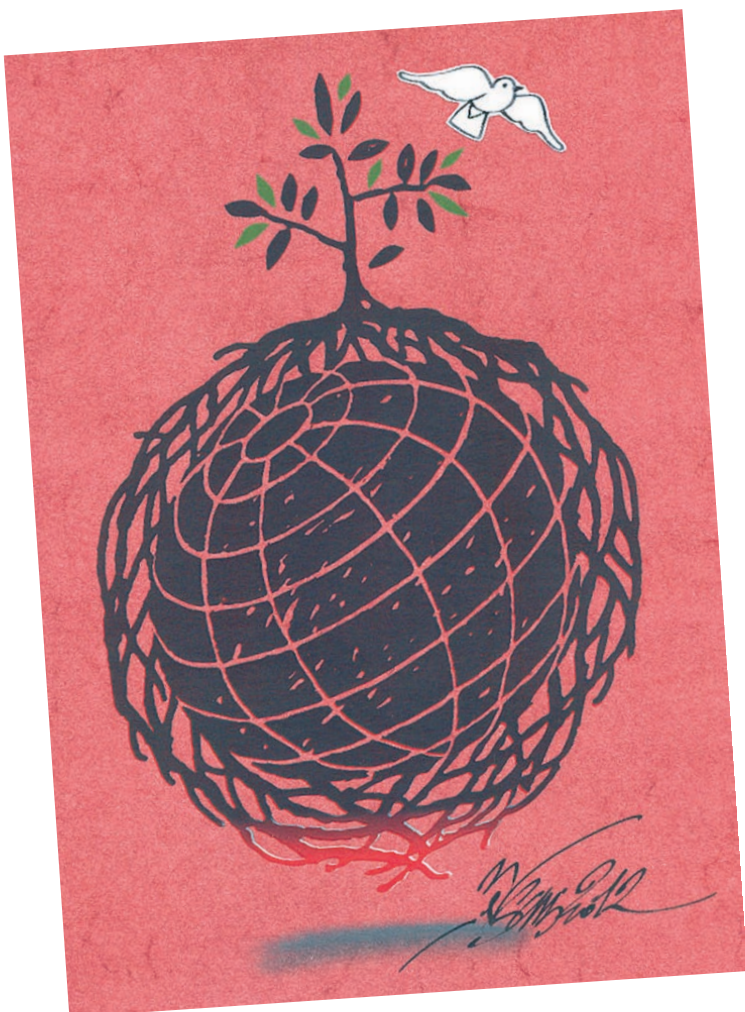

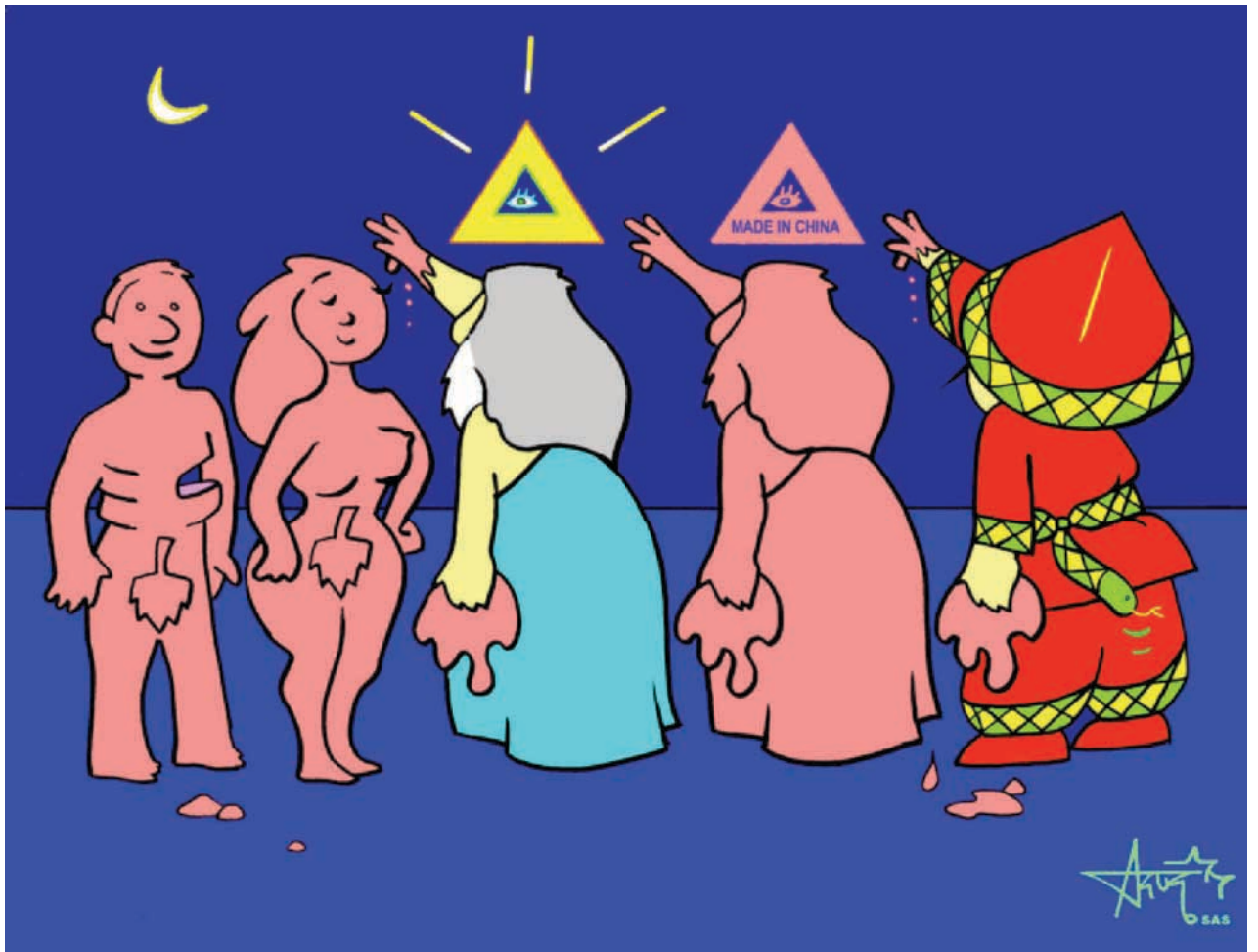
ALEXEI TALIMONOV (ENGLAND)

ARSEN GEVORGYAN
(ARMENIA)

ANDREA BERSANI (ITALY)

ARTURO ROSAS (MEXICO)

AZİZ YAVUZDOĞAN (TURKEY)

ÜSTAT ve EVLAT

● aziz yavuzdoğan

FENAMEN

● aziz yavuzdoğan

DUYGUSAL BALIK

● aziz yavuzdoğan

BAHADIR UÇAN
(TURKEY)

BIRA DANTAS
(BRAZIL)

BORISLAV STANKOVIC (SERBIA)

BÜLENT OKUTAN
(TURKEY)

GASTECİMİİ O DA KİM...

Bülent Okutan

Okuma alışkanlığımız çok eskilere dayanır. Rahmetli babam eve ULUS gazetesi ile gelirdi. Muhalif bir gazeteydi. İktidarın tüm kirli çamaşırları o sütunlarda ortaya atılırdı. Babam bize ayrıca açıklamalar yaparak mevcut iktidara iyi bir kalaylama yapardı. Elimiz ekmek tutunca **MİLLİYET** okumaya başladık. Tam 25 yıl aralıksız okumuşum. Bu bizim yönetmen **Aziz Yavuzdoğan**'ın çalıştığı Milliyet Gazetesi... Sonraları değişik gazeteler okudum ama o tadı bulamadım.

Günün birinde o efsane yayında yazar çizer olmayı hayal ettim amma felek bizi bir gözleri ahuya meftun etti. Başka işlerle uğraştım. Olsun varsın dalkavuk bir yazar yalaka bir çizer olacağıma **Türkiye Cumhuriyeti**'nin onurlu bir yurttaşı olmak her zaman tercihimdir. TC kavramının öcü gibi gösterildiği, **Atatürk**'ün adının silindiği, bağımsızlık savaşlarımızın yok sayıldığı, her yılın üzerine mum dikildiği, Anayasal özgürlüklerin hak ve hukukun çiğnendiği karanlık bir tünelden geçiyoruz. Bu süreçte aydınların, yazar ve çizerlerin ellerinde pembe renkli boyalarla gezip üniter devletçilik anlayışımızdan ve bölünmez bütünlüğümüzden ödünler vermesi kanıma dokunuyor. Hani **Mustafa Kemal**'in *"Mevcut olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur"* dediği kanıma...

Gazeteci; kalemıyla yazılarıyla çizileriyle savaş veren kişidir. Muhalefet etmek gerekirse babasını tanımayan, halkının haber almasını her bir özgürlükten üstün tutan, kamu görevi yaptığının farkında olan kişidir. Dikkat ediniz gazete sahiplerinden ve patronlardan söz etmiyorum. Onların Allahı paradır. Kitapları da yazdıkları yalan yanlış haber ve makalelerdir. Gücünü de her zaman mevcut iktidarlardan alırlar hepsi bu kadar... Sabahları en büyük keyfim bu dalkavuk, çıkarıcı ve yanlış medyanın

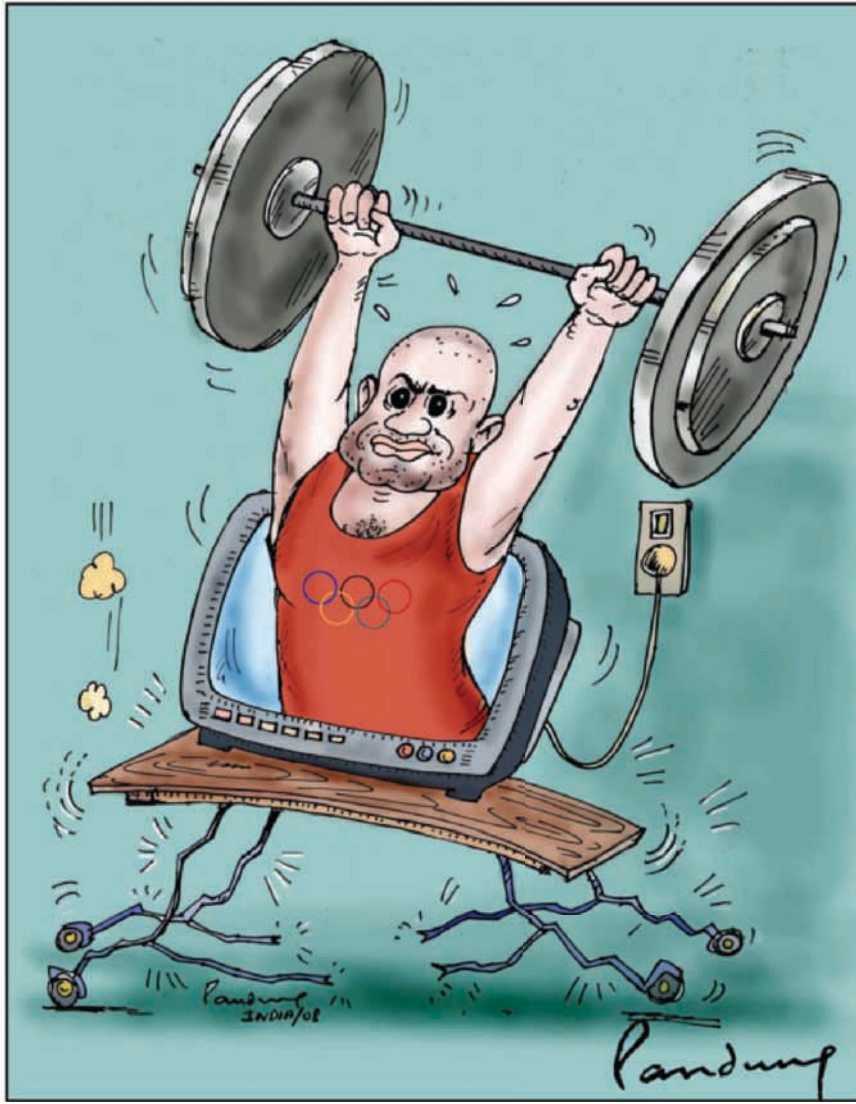
dışında kalan ve sayıları çok az olan bu gazetelerden birini okurken az şekerli kahveni höpürdetmek ve cigaranın dumanını savurmakla geçerken kalbim tekleli 4 yıl önce, bugün cigarayı kesti doktor Yaman bey sonra bazı akşamları rakı da içiyormuşsun, içme! dedi küfür, zaten yasak sosyolojik kültürümüze ters diye. Kollesterol, trigliserin glükoz yüksek yiyip içemiyoruz. Hayatın bütün renklerini alırsan geriye ne kalır? Valla reklam gibi oldu. Ne düşündüğünüzü biliyorum. Öyle zannediyorum ki sizde benim ne yumurtlayacağımı biliyorsunuz. *"Be kardeşim 60 yaşına gelmişsin bu vakitten sonra seni tenesir paklar. Varsa ömrün kendini ibadette ver. İçki ne demek, içki öldürür, kumar söndürür senin yüzünü abret güldürür öbür taraf için yaşa azıcık da... Milli ve dini içkimiz ayrandır. Milli gazetelerimizden feyz al... Küfür zinhar günahıdır. Batı patentli yiyecekler tabiatıyla vücuda zarar verir, haramdır. Cigara sağlığa zarardır ve dahi bütün keyf verenler de size haram kılınmıştır. Yemen kahvesi dışında kalan kahve de haramdır bunu bilesin"* Geriye ne kaldı? Ben bilmem hocafendi bilir...

Geçenlerde Ajans sahibi arkadaşşıma uğradım. İşler kesat diyor azıcık açılış filan olsa da biraz su gelse değirmene yoksa kapatıp gideceğiz. Af buyur ne açılış, hani yol, çeşme, camii, market gibi o zaman tam sayfa ilan veriyorlar başbakana, belediye başkanına, vekillere filan... ya da biri ölünce... Ne yani ben ölünce sana ilan mı vereceklerini sanıyorsun irmik helva bulsan tam sayfa ilan sanırsın dedim. Yok be abi büyük biri ölse, yani meşhur biri demek istedim dedi... Her sabah böyle bir olay olmadığını görünce masasına gelip üç tıkl vuruyormuş kör imam gibi *"Kurudun be mübarek kurudun!"* Maaşların devletten alınmadığı zamanlarda köyün kör imamı geçimini cenazelerin kalkmasındaki işi ile alır ramazan aylarında terafi ve bayram namazlarından sebeplenirmiş. Köyde o günlerde hatta o yıllarda ölen olmamış kör imam her sabah namazında musalla taşıyı yumruklarını *"Kurudun be mübarek kurudun"* Bugün gazeteyi okurken son sayfalarda 3 tam sayfa ölüm ilanı gördüm bizim ajansçı arkadaşşıma telefon edip söyleyim dedim meftalara ayıp olur işlerin açıldığını söylemek vaz geçtim Allah rahmet eyeslin.

Yunus un bir dörtlüğü vardır bilmem katılırmısınız; *"Bir garip ölmüş diyeler, Soğuk su ile yuğalar, kırk günden sonra duyalar, şöyle garip bencileyin"*

• BÜLENT OKUTAN

**BV
PANDURANGA
RAO** (INDIA)

CAN & ALI (USA)

CARLOS AMORIM

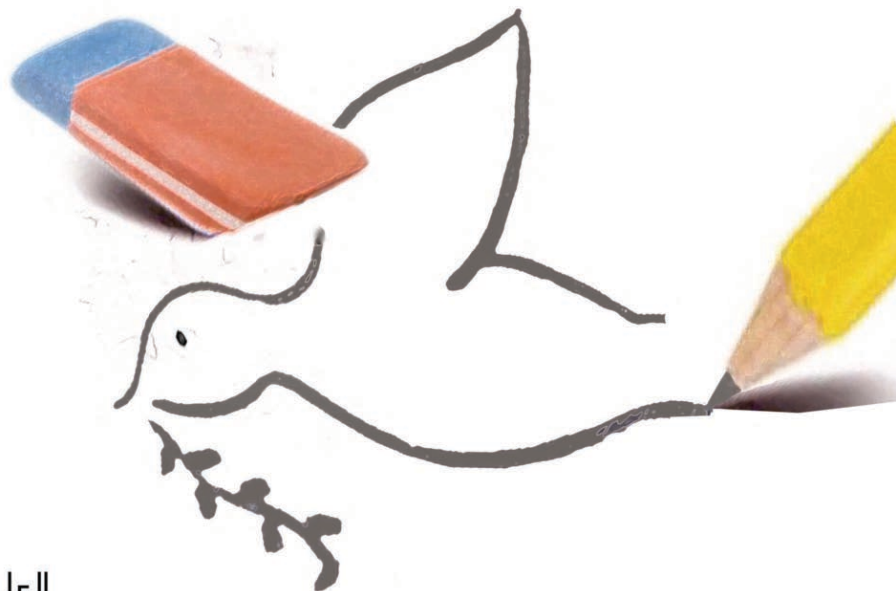
(BRAZIL)

CEM KOÇ (TURKEY)

CHAKIB ALAMI (MOROCCO)

العلمي

CHRISTIAN TOPAN (ROMANIA)

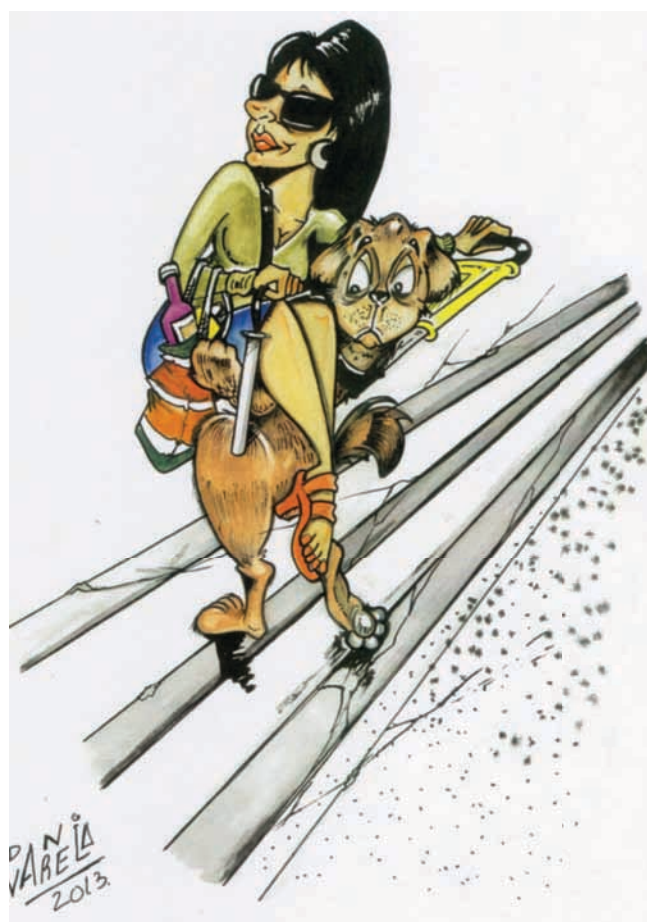

CSEZŁAW PRZEMAK

(POLAND)

DANIEL EDUARDO

VARELA (ARGENTINA)

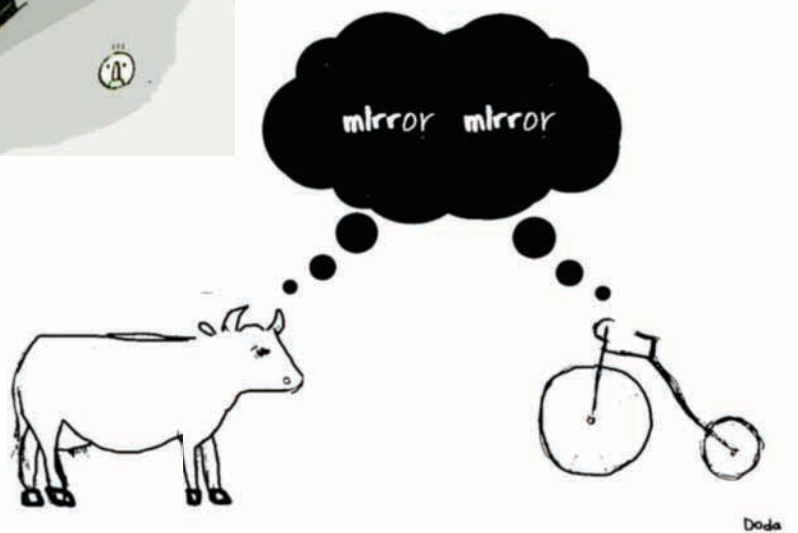

DAMIR NOVAK (CROATIA)

DARKO DRLJEVIC

(MONTENEGRO)

DIANA MAGALON

(MEXICO)

DIDIE SW

(INDIA)

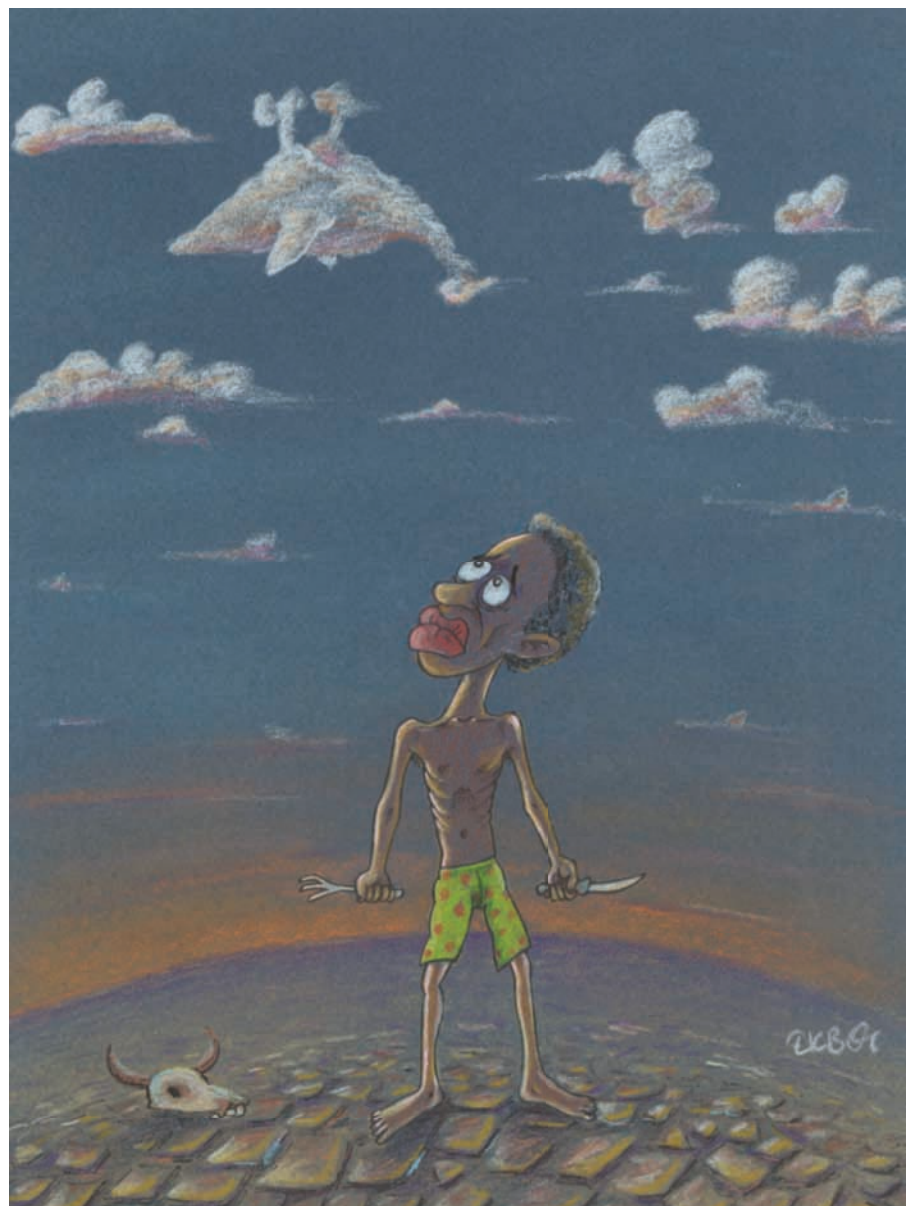

EL TOTO (ARGENTINA)

EKREM BORAZAN
(TURKEY)

EDUARDO CALDARI (BRAZIL)

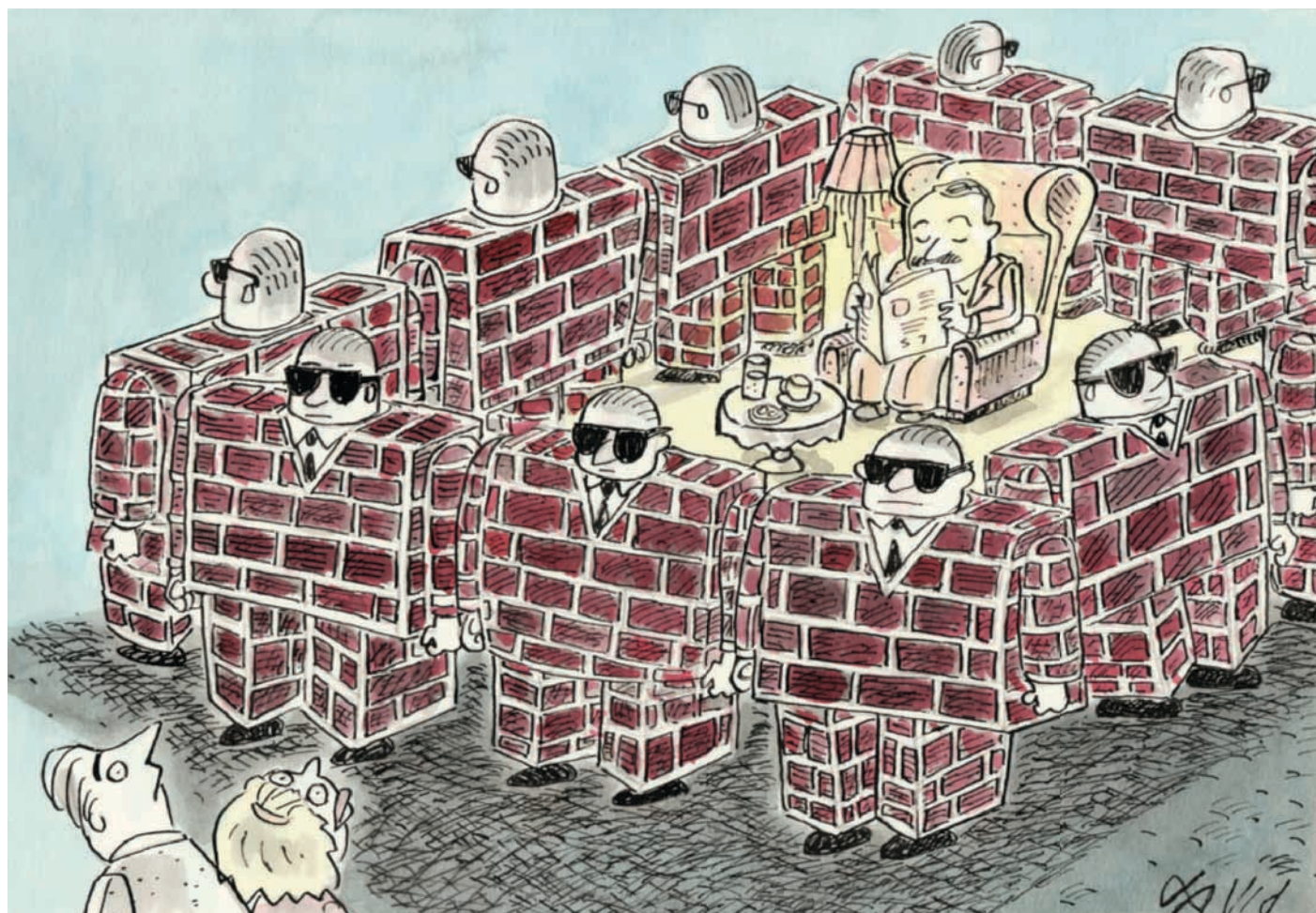
EMRAH ARIKAN (TURKEY)

ERDOĞAN BAŞOL (TURKEY)

EVGENY KRAN (RUSSIA)

EVZEN DAVID (CZECH REPUBLIC)

FAWZY MORSY
(EGYPT)

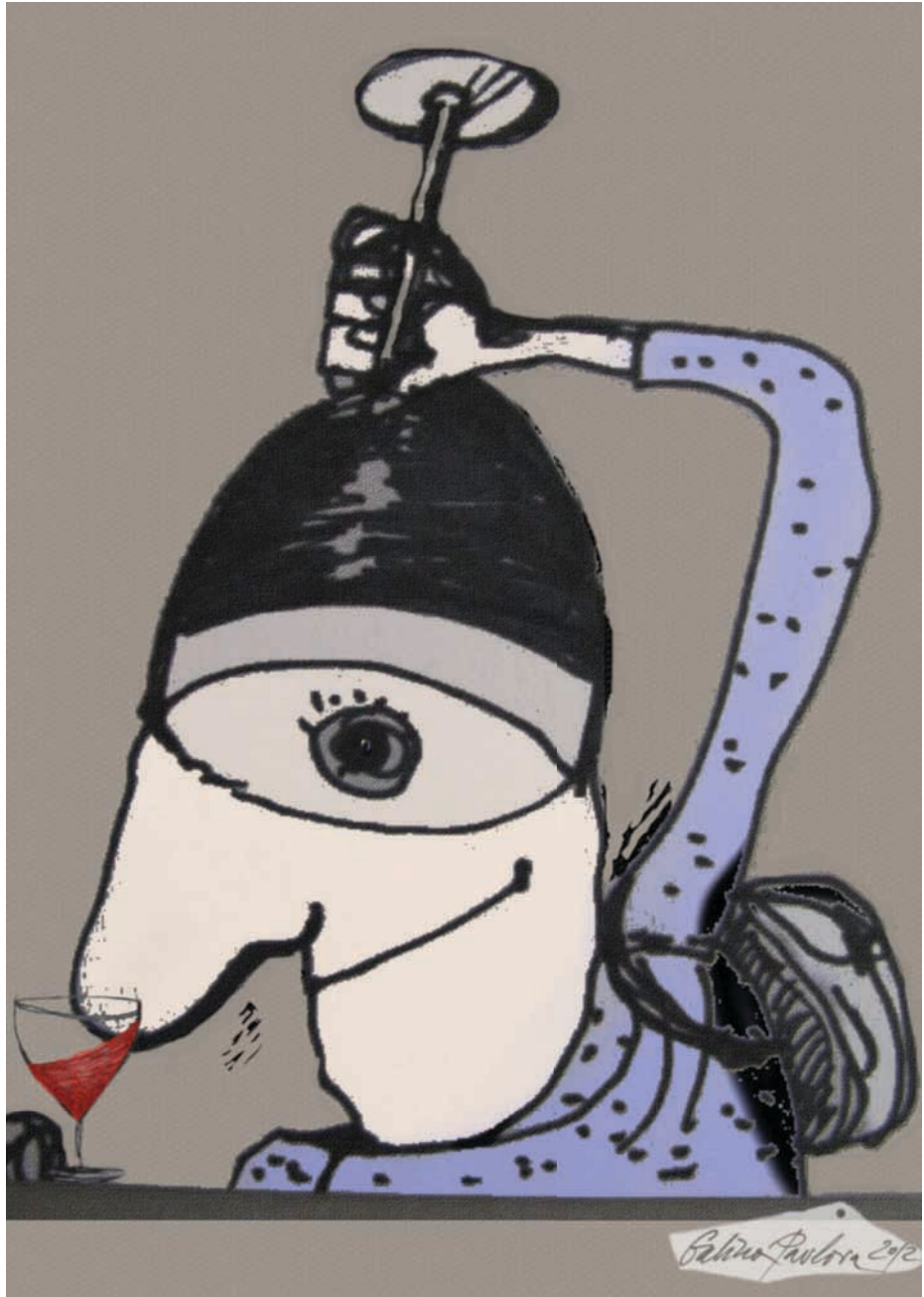

FELIX RONDA
(SPAIN)

FRANCISCO PUNAL SUAREZ (SPAIN)

**GALINA
PAVLOVA**
(BULGARIA)

GÜLAY GARİP KOÇERDİN (TURKEY)

TV-NAĞME

Kapış Kapış...

-Evvvvveet sayın seyirciler, sezonun en hareketli, en çilekeş, ennnn çok kazandıran yarışmasına hoş geldiniz. Yarışmacılarımız her türlü tebdil-i kıyafetle stüdyomuzda hazırlar. Şu iple gaz yemeden karşıya geçen yarışmacımız bizden elimizde kalan son gezi mallarından birini kazanacak. Haydi koçum, atla göreyim seni...

-Hihhuuuu, çadır istiyoom çadırrrr. Parka kurucam, orda yatacam. Ülen bıkım sokaklarda yatmaktan, itilip kakılmaktan, tekmelenip ötelenmekten. Parkta yemek var, bedava sigara var, müzik var, sohbet var, mizah var,

yardımlaşma var, nezaket var, saygı var, demokrasinin hası var beee, hası vaaar.

-Bravooo sevgili yarışmacı, gazı yemeden karşıya uçtun valla len. Buradan sana o çok istediğin çadırı veriyoz, hadi gene iyisin. Hiştitt, yalnız dışarı çıkınca garanti veremiyoz be kardeş. Valla cop mu yersin, gaz mı, yoksa tomadan su mu bilemem. Sıradaki yarışmacı yoksa çapulcu arkadaşım mı demem gerekiyor, gel bakalım güzelim...

Kapanmadan Kazan...

-Sevgili seyirciler, ilk yarışmacılarımız gelin görümce bi çift. Kız, ne alacan görümcene bakayım?

-Ne alacam be, o benim ömrümü aldı daha ben ona hediye mi alacam. Ben

ondan anca intikam alacam.

-Uuuuuu, ne diyorsun bu sözlere görümce?

-Ne yapacam onun pis günahkar ömrünü bey ağabeycim. Ben geldim beyaz eşya almaya. Ona da kurdelasını bile koklatmayacam. Görsün bakalım görümce neymiş.

-Haaaaaah, görümce, görmeyim ölünce. Sen o kurdelayı yeterse kalçana bağla da göbek at kazanırsan emi. Cahil karı, o soruları 3. sınıf bilginle mi bilecen.

-Yahu bunun bir de eve dönüşü var, kavga etmeyesiniz sonra...

-Yok be bey ağabeycim, bizim en güzel günümüz bu, biz evde zati her gün bir-

birimizi doğranız acıkın. Bu laflar ne bana kor, ne ona.

- Valla yarışmaya geçemiyom sayın seyirciler, her yarışmacımız böyle olursa bitmez bu program.

-Aaaaa, sen de ne geveze çıktın be sunucu ağabeyciğim, başlat şu yarışmayı da alayım bu görmemişin boyunun ölçüsünü...

-Sen benim eteğimin zili ol emi, çala çala eve götüreyim seni.

-Sayın seyirciler, sevgili yönetmenim, çok tehlikeli bir göreve vermişsiniz beni, birazdan burada cinayet işlenir, önce beni vurur bu kadınlar. Onun için ben yarışmaya geçmeden naşlyorum, hadi eyvallah sizeeee...

GÜLGÜN ÇAKO (TURKEY)

“ilk, annemden
uzak kalınca
kekeledi yüreğim

güneşe tutulan
o ağaç gibi doğruldu
sonra...”

“hiç
zor değil,
ormanın
nefesini
kesmek...”

*Saçlarının sonsuz ikliminde bir çiçek açar,
ismini sen söyle.
Bir huzur bahçesidir ki bu
"gönül dinlendiren"
o dost esintinle..*

GÜLŞAH ETEKER (TURKEY)

fenamizah
annual
SUMMARY **2013**

HAKAN ÇELİK (TURKEY)

HENRYK CEBULA (POLAND)

HASAN EFE (TURKEY)

Kırılma çizgisi, algılama noktası ve bellek...

Hasan Efe

Severek baktığımız herhangi bir karikatür bizim algılamamızı harekete geçirmez. Algılama sürecinin başlangıcı ilkin görmedir. Sonra zihnimizde ikinci bir süreç başlar. Bu, algılayan bireyin (öğrenci, okur, ...) yaşı, kültürel durumu, ideolojisi, içinde bulunduğu coğrafyası ve dünyaya bakışı, vb. ile ilgilidir. Birey (öğrenci, okur,...) kendi birikimleriyle az önce sözünü ettiğimiz iki süreci karikatürün kırılma çizgisini de harekete geçirerek belleğinde bir algılama noktası oluşturur. Bu nokta, yeni öğrenimlerle bellekte gerilere itilir ve orada yerini alır.

Karikatürdeki kırılma çizgisi, karikatürün kendisidir. Yani karikatürü karikatür yapan asıl unsurlardır. Bunu zıtlık (tezat), humor (gülmece) ve düşünceyle açıklayabiliriz.

Karikatürle öğrenmedeki işleyiş kırılma çizgisinin algılama noktasına dönüşerek bellekte yerini bulmasıyla olur.

Gelişen öğretim sürecinde birey (öğrenci, okur...) karşılaştığı yeni bilgi, kavram, vb.ile belleğindeki algılama noktasını harekete geçirerek önceki bilgilerini yeniden yüzeye çıkarır. Bu çıkış, bir çağrışım ya da yeni bir öğrenimin yolunu açar. Böylece ezber unsuru yiter, yerini algılama noktasının harekete geçmesiyle, ezbersiz öğrenimlere bırakır.

Ezberin yolunu kesen temel unsur karikatürün kırılma çizgisidir. İlk işleyiş burada başlar. Bellekteki algılama noktası ise kesilen ezberin ikinci aşamasıdır.

Birbirini izleyen bu işleyişin son noktası bellektir. Şöyle formüleştirebiliriz:

Kırılma çizgisi + Algılama Noktası = Bellek

Konunun daha iyi anlaşılması için önce kavramları açalım.

tahtada problem çözmekte olduğunu gösteriyor. İşlemin uzamasıyla çözüm tahta dışına çıkıyor. Öğretmen de merdivenle bu çözümü sürdürmek istiyor. Bu çözüm sırasında harflerden biri ayakta bulunan bir öğrencinin başına düşüyor. Diğer öğrenciler de dersi dikkatle ve şaşkınlıkla izliyor. Bu, karikatürde gördüklerimiz düz okumadır.

Şimdi okumamızı karikatür diliyle açalım. Çözümü zor olan problemler sınıfta hem öğretmeni hem de öğrenciyi zorlar. O zaman öğretmen sınıfa girmeden önce derste anlatacaklarını önceden hazırlamalı, öğrencilerin karşısına planlı ve programlı bir şekilde çıkmalı. Karmaşık ve zor olan konular öğrencilerin başına adeta bir taş gibi düşer, onların öğrenmesini engeller.

Karikatürün kırılma çizgisini ikinci okumamızda görebiliriz.

Buna göre zıtlık (tezat), humor (gülmece) ve düşünce karikatürün bütünündedir.

Gülmece (humor) unsuru, öğretmenin merdivene çıkarak sayısal işlemleri sürdürmesidir. Bu gülünç durum, zıtlığın sonucudur. Zıtlıkla gülmece iç içedir. Zıtlığın (çelişkinin) olduğu yerde gülme başlar.

Olağan bir ders işleyişinde öğretmen tahta yüzeyinde çalışmalarını sürdürür. Yani çözümün tahtada olması olağan, çözümün tahta dışında merdiven yardımıyla olması olağan dışıdır. Olmaması gereken bir durum bu. İşte bu zıtlık bizi güldürür. Ayrıca ayaktaki öğrencinin de zarar görmesi ikinci bir zıtlık oluşturur, yani zıtlığı (tezatı) güçlendirir. Çünkü tahtaya yazılan hiçbir rakam bir insanın başına düşmez.

Bu zıtlık ve gülmenin iç içe geçtiği yer karikatürün kırılma çizgisidir. Mantık dışı oluşumların, durumların algılanması.

Karikatürün algılama noktası

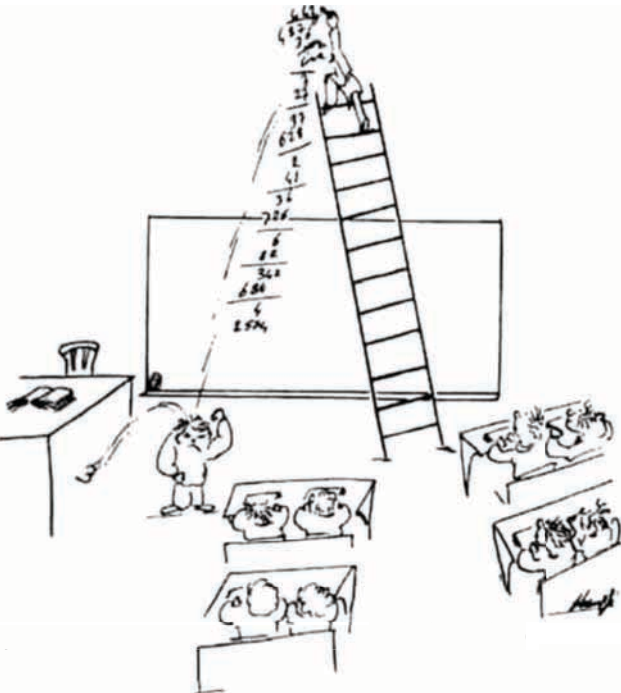
Birey (öğrenci, okur, ...) bu kırılma çizgisinden yola çıkarak karikatürü anlamlandırır, içindeki iletiyi, mesajı çözemeye çalışır. Karikatürle verilmeye çalışılan düşünceyi zihninde somutlaştırır. Bireyin (öğrenci, okur,...) zihnindeki düşünce veya metin, bir özet ya da anafikir gibi özleşir, algılama bir nokta gibi küçülür. Bu da karikatürün algılama noktasıdır.

Yukarıdaki karikatürün algılama noktasını da eğitim sorunları (eğitimde plan ve programın önemi) olarak düşünebiliriz.

Eğitim ile ilgili bir konu gündeme geldiğinde birey (öğrenci, okur, ...) önce bu karikatürün kırılma çizgisinden yola çıkarak zıtlık ve gülmeceyi anımsayacak, belleğinin gerilerindeki algılama noktasını açarak karikatürdeki düşünceleri yüzeye çıkarıp yeni düşünceler üretip yorumlar yapacak.

Bireye (öğrenci, okur, ...) verilen konu (anlatılan ders) karikatürle örtüşüyorsa o, ezbere gerek duymaksızın belleğindeki algılama noktalarını, karikatürün kırılma çizgileriyle birleştirerek bilgilerini yüzeye çıkaracaktır.

(Hasan Efe, *Karikatür ve Eğitim*, Etki Yay. İzmir 2005)

N A R A Ğ A C I

Evde mi kalmışım şimdi ben?

Hecer Hatice Erdoğan

Bekarların dışlandığı toplumumuzda *'tükürüklü suların yapılmış çay içince evlenirsin,' 'üfürüklü çikolata' (?) onu da yersen evlenirsin'* diye şehir efsaneleri vardır... Hemen hemen her aile toplantısında bu tükürüklü çaylardan içiyorum, düzenli olarak tüketiyorum, sağlıklıyım azıcık fitim, gencim ve hala bekarım...

Henüz 30 yaşındayım ama anneme göre evde kalmanın sinyallerini veriyorum. Az daha bekar kalmaya devam edersem tescillenecekmişim, kim tescil ediyor acaba? Bir yerlerde bizim görmediğimiz bilmediğimiz ama illa ki annelerden oluşan bir üst kurul mu var? Evde kalan kızları burada tescilleyip ilan ediyor olmalılar.. Falancanın kızı filancanın evde kaldığını tescil ederim, edenler herkes, etmeyenler ise hiç kimse, kabul edilmiştir. Artık o dakika itibarıyla siz evde kaldınız yani şaşıp da evlenseniz de sizden geçmiştir, mührü yediniz dostum.

Biz en başta hata yaptık, tüm kızlar el ele verip dirensedydik şimdi kimse evlenmemiş ben de bu çoğunluğun karşısında yapayalnız kalmamış olurdum. Evlenen herkes otomatikman karşı

cepheye geçer ve artık o da bekarların evlenmesi için canla başla çalışan bir neferdir. Evlenerek mutasyona uğrayan eski bekar kız arkadaşlar, Ayşe teyzeler, yan komşular, akrabalar hummalı bir çalışma içerisindeler, konu benim evlenmem. Ülke kurtarmıyoruz altını çizirim. Şimdi diyorum ki vardır benim gibi çok arkadaşım, kim bilir onların üzerlerinde ne yöntemler deniyor. Farklı tanışmalar, adı şans eseri karşılaşmalar, bahane kahveler, balkona çıkarmalar, bahçeye indirmeler... Bu kızların çektiği nedir be ablacım, rica edeceğim rahat bırakın ama belki kök salmaya müsait değil bu ablalar, belki daha fazla koşmak istiyorlar.

Nil Karaibrahimgil'in şarkısı geldi aklıma bakın, böyle işte bir şeyler düşünürken ona uygun bir şarkı muhakkak gelir aklıma, fonda çalar usul usul...

Ve Nil çalıyor: Anne ben aşka inanmam önce aşık olmam gerek, gözyaşlarıyla sulanmam evlilik benim solmam demek...

Anne: Aman gün almasın otuzundan, bir tane bulunsun aynı babasından...

Nil: Anne benim koşmam gerek istemiyorum pılav yapmak...

Benim Annem: Hecer ne olacak senin bu halin, bir yuvan olmayacak sadece kendin...

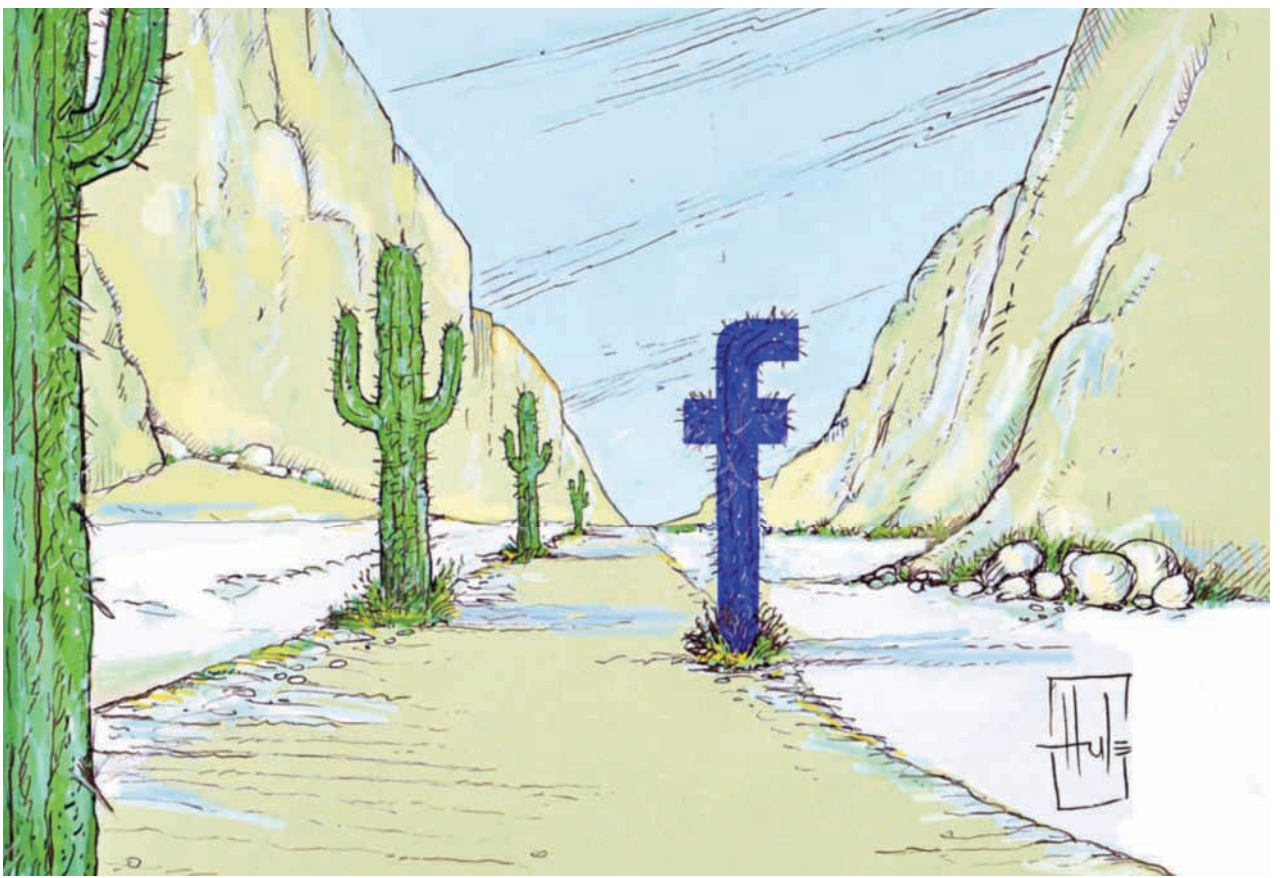
Sonunda Hükümet: Evlenmeye karar veren gençlerimizin her birine 8000 lira evlilik yardımı, 2 çocuk yapan evli çiftlerimize...

Böyle giderse yakında ülkeyi terk etmem(iz) gerekecek diye korkuyorum...

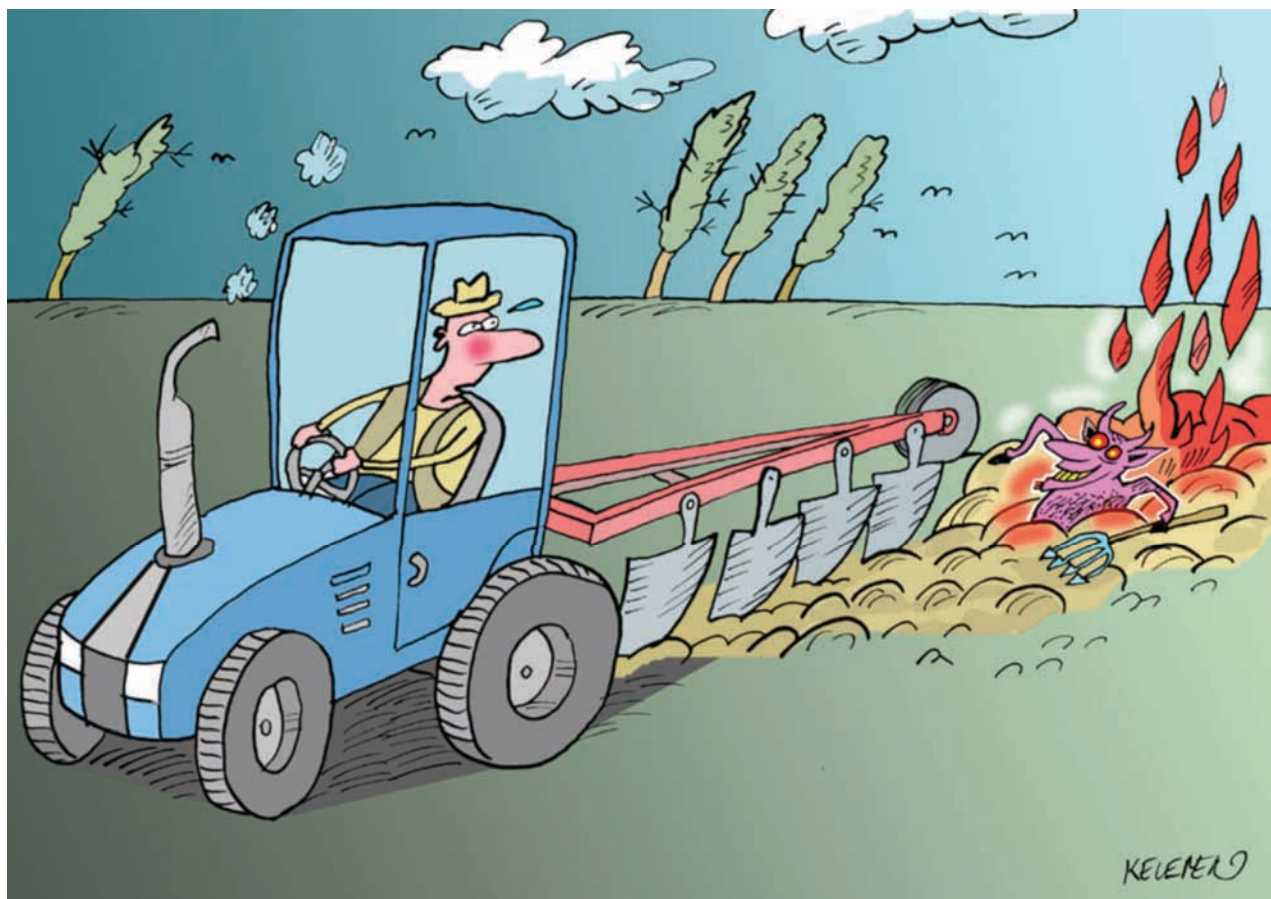
• ÇİZİM: HECER HATİCE ERDOĞAN

HULE HANUSIC (AUSTRIA)

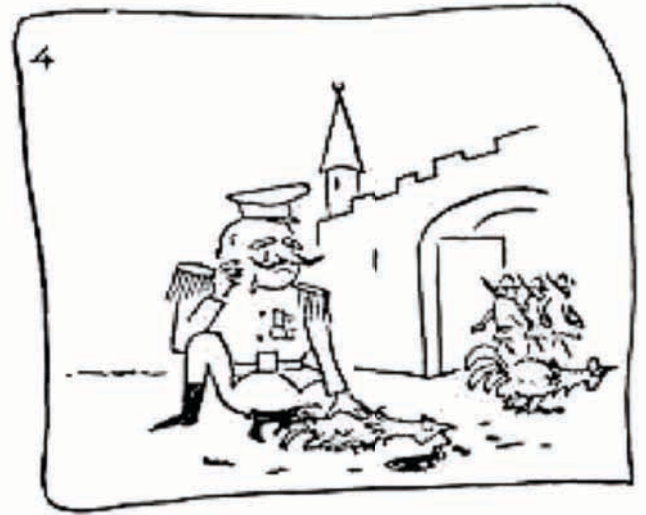
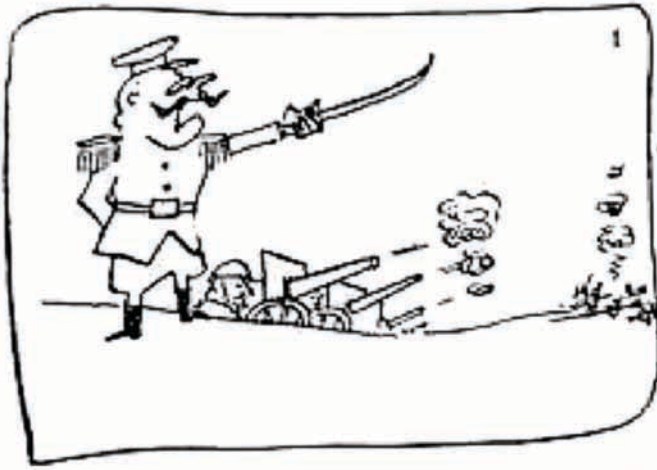

IGOR SMIRNOV (RUSSIA)

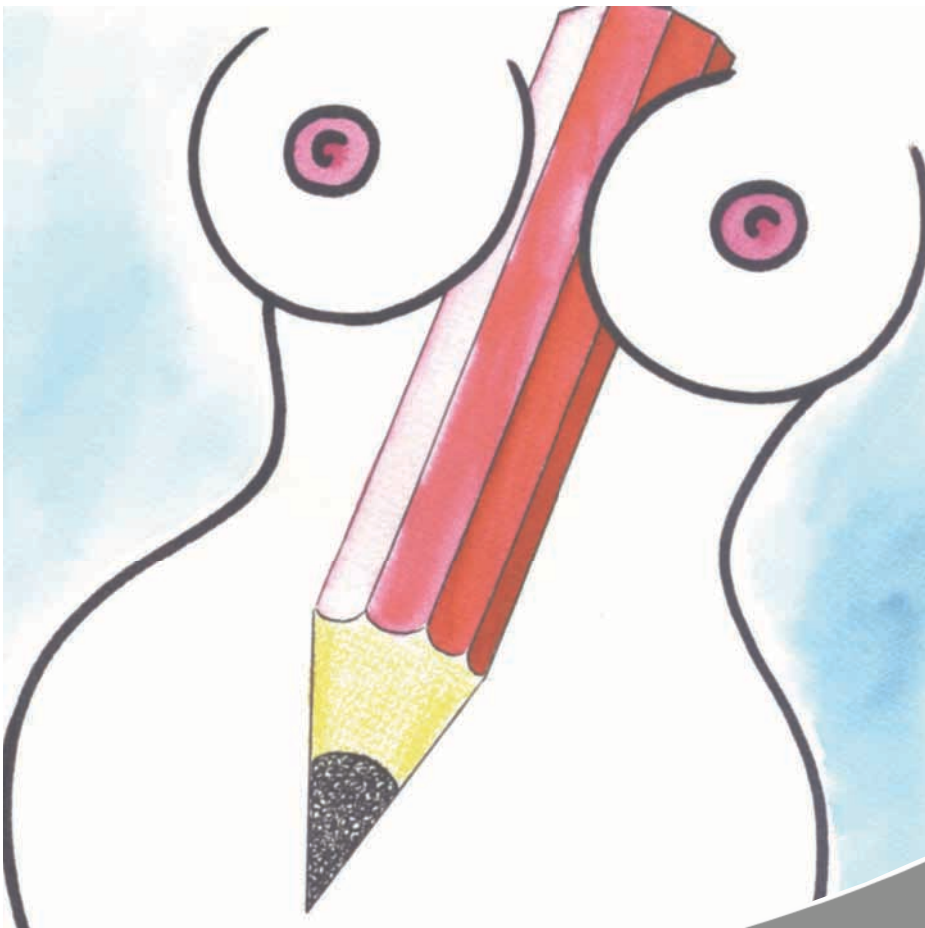
ISTVAN KELEMEN (HUNGARY)

IVAILO TSVETKOV (BULGARIA)

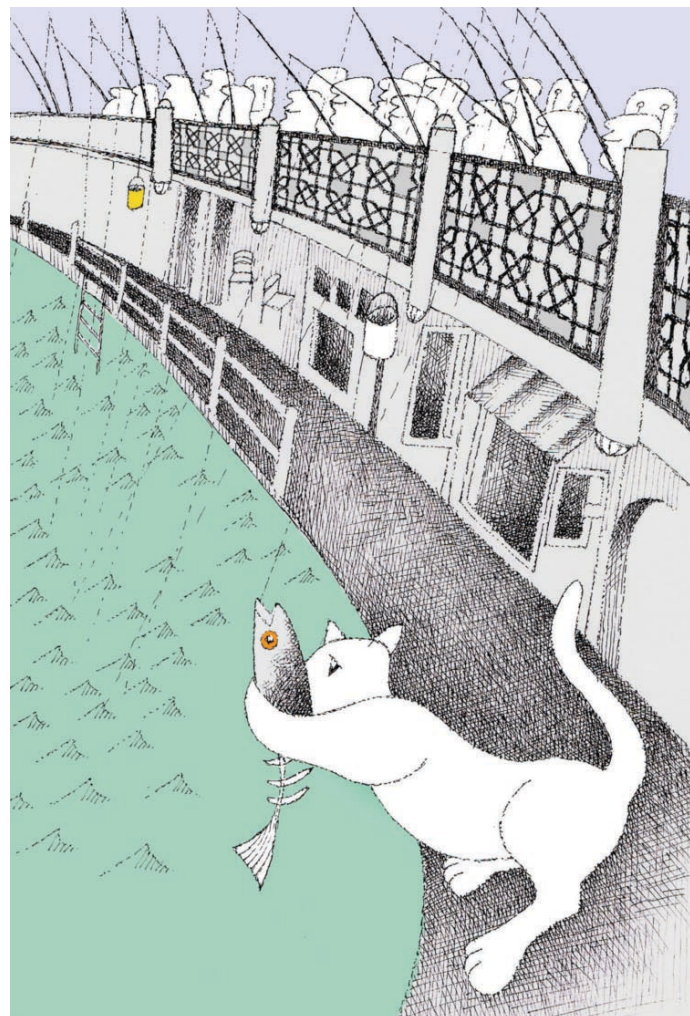
İBRAHİM ERSARAÇ (TURKEY)

İBRAHİM TAPA
(TURKEY)

İSMAİL KERA (CZECH REPUBLIC)

JIRI SRNA (POLAND)

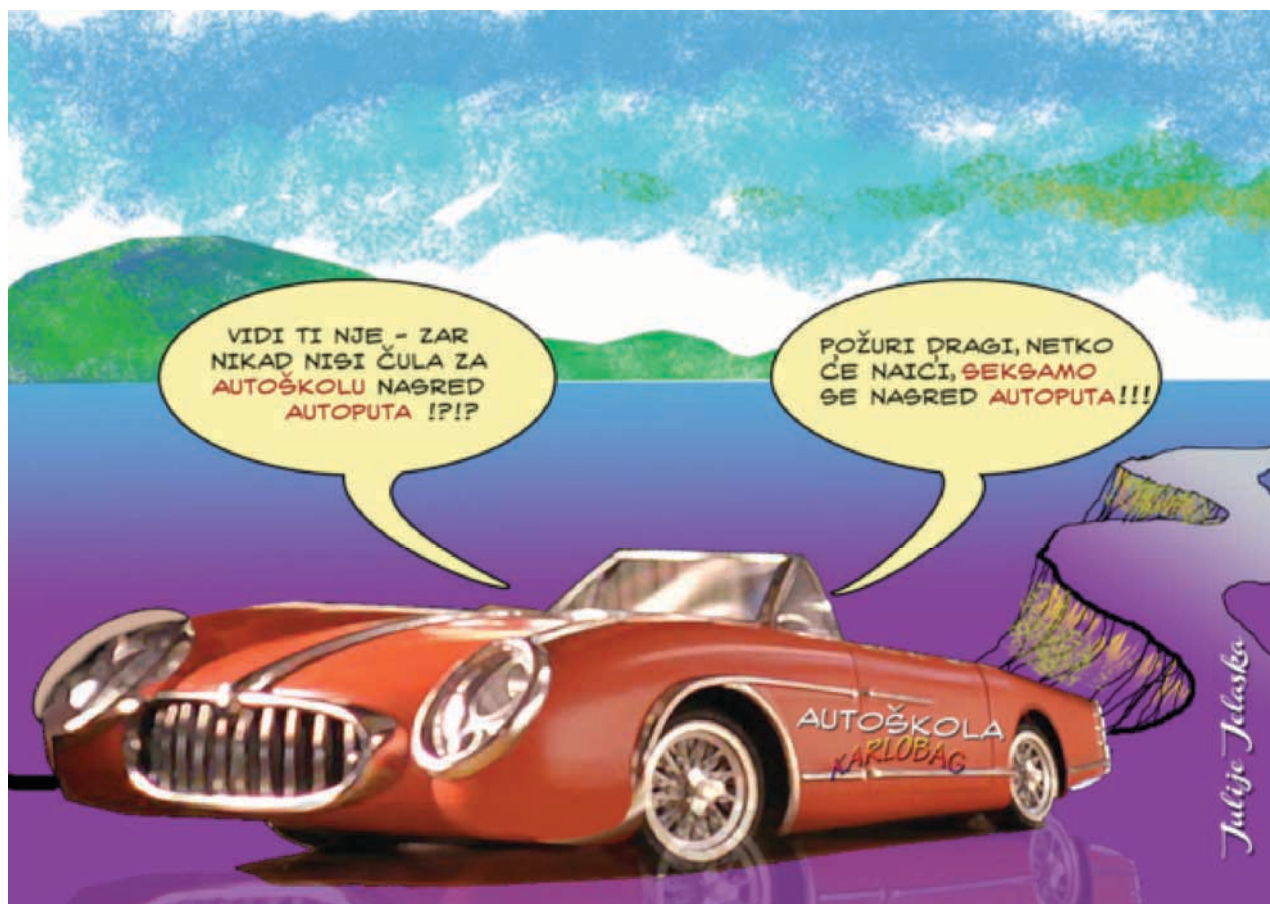
JORDAN POP-ILIEV (MACEDONIA)

JULI SANCHIS AGUADO (SPAIN)

JULIAN PENA PAI (ROMANIA)

JULIJE JELASKA (CROATIA)

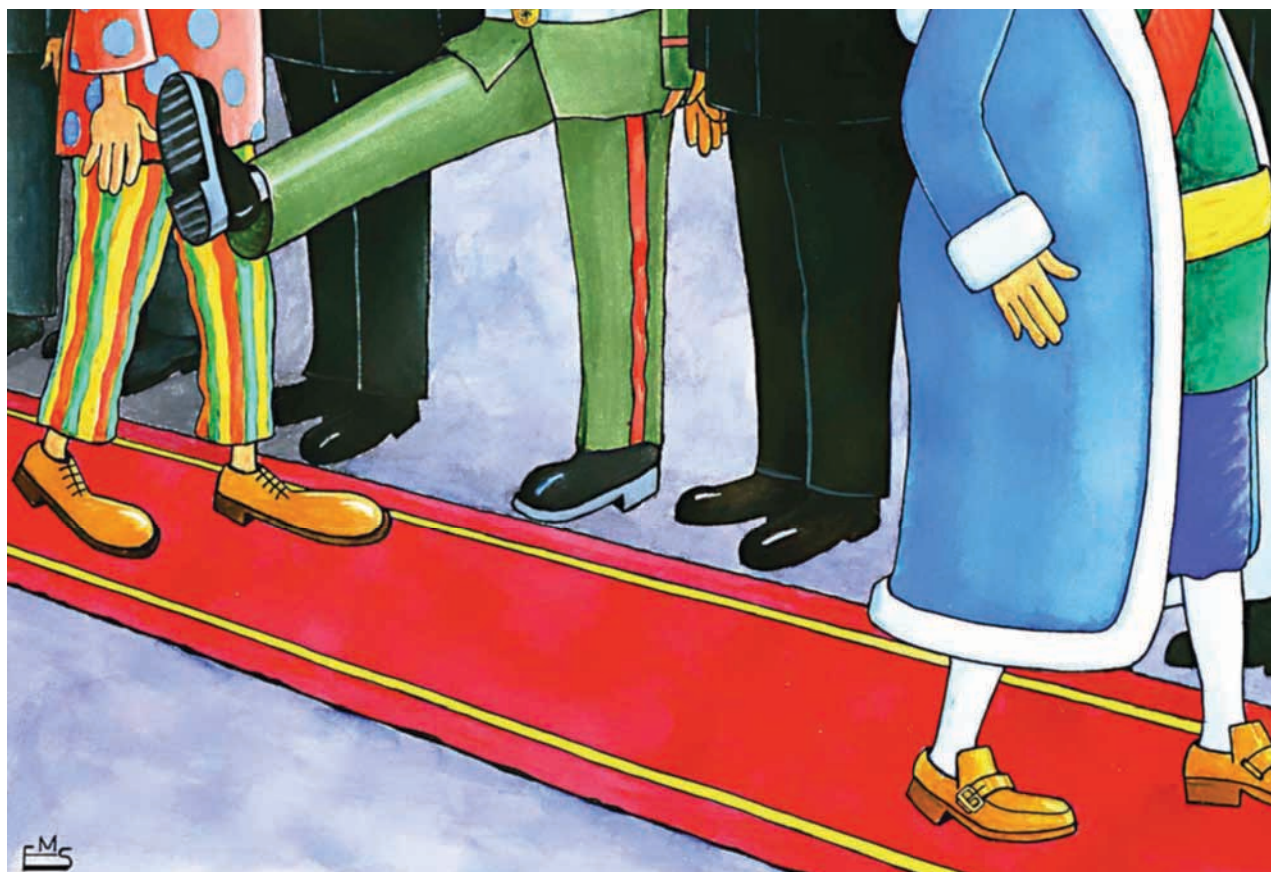

KEZİBAN ÖZKOL (TURKEY)

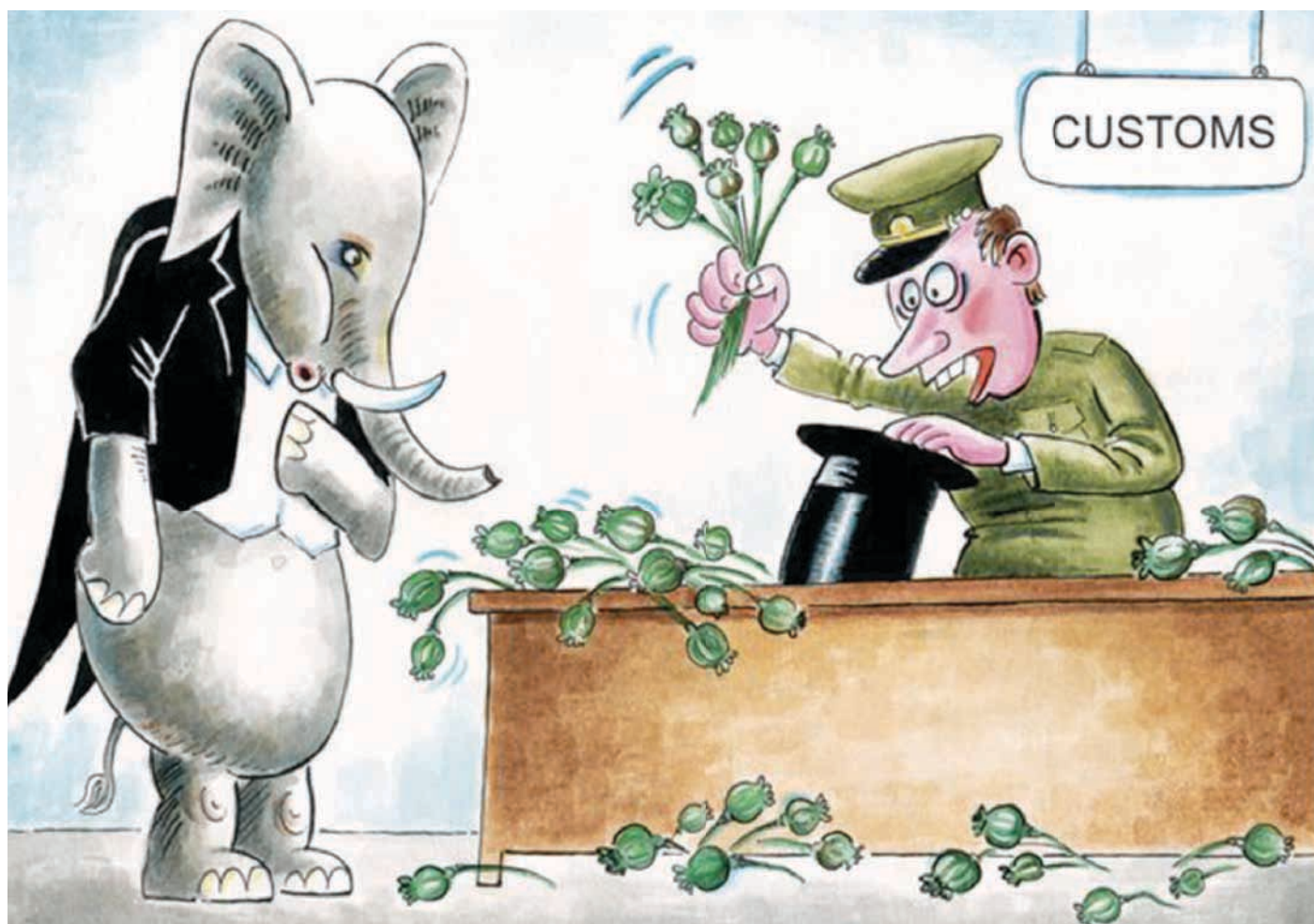
LEONARDO MASSIMINO (ARGENTINA)

LUIS LEONARDO LEON (COLOMBIA)

MAKHMUD ESHONGULOV (UZBEKISTAN)

MARINA GORELOVA (BELARUS)

**MARK
LYNCH**
(AUSTRALIA)

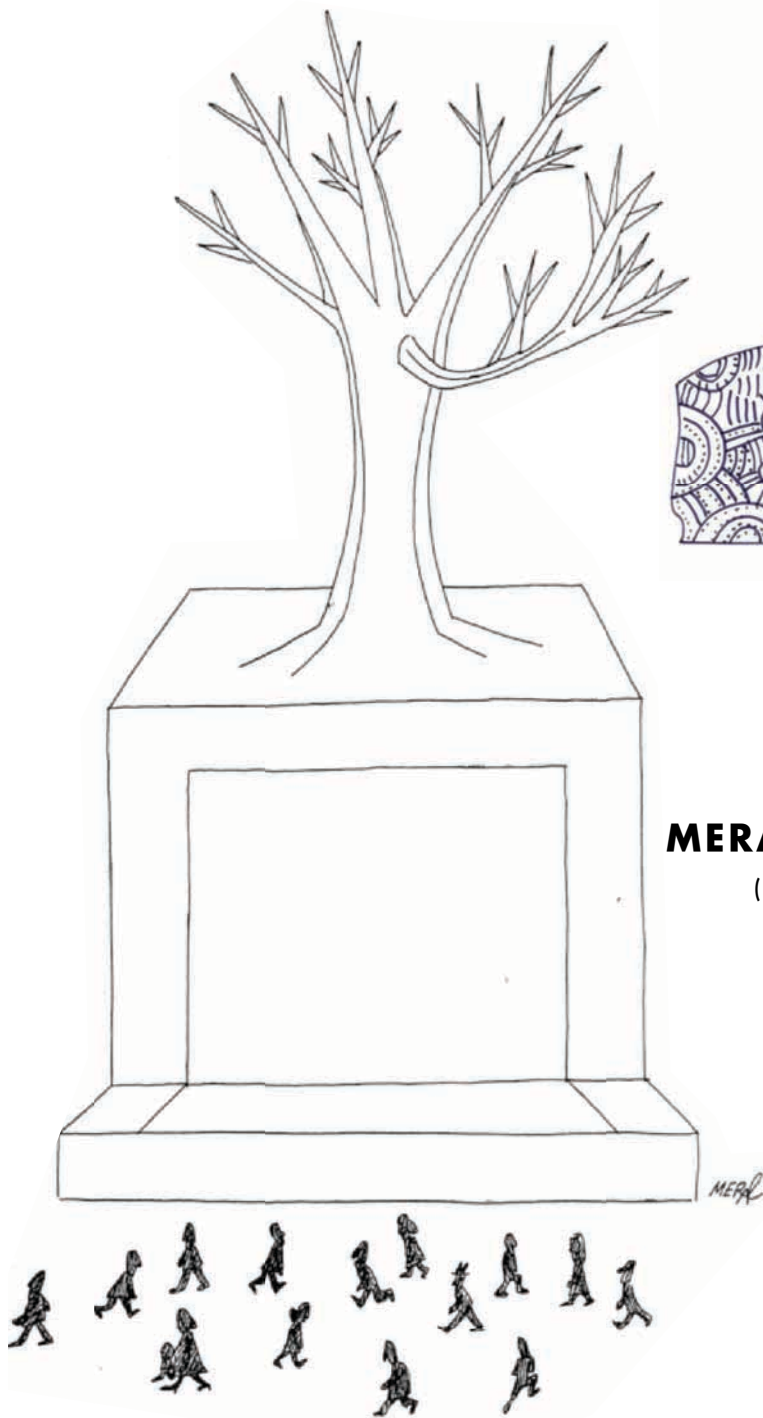

**MELEK
DURMUŞ**
(TURKEY)

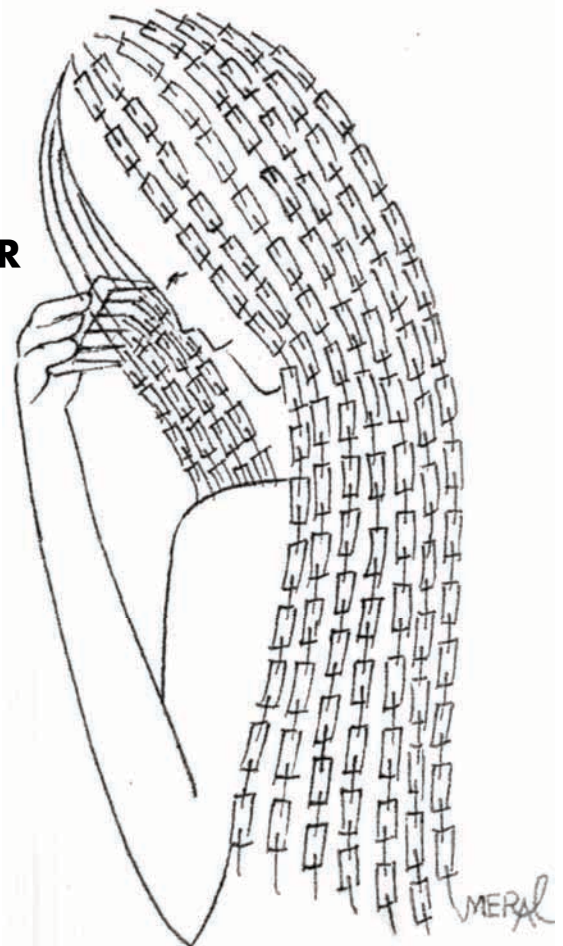

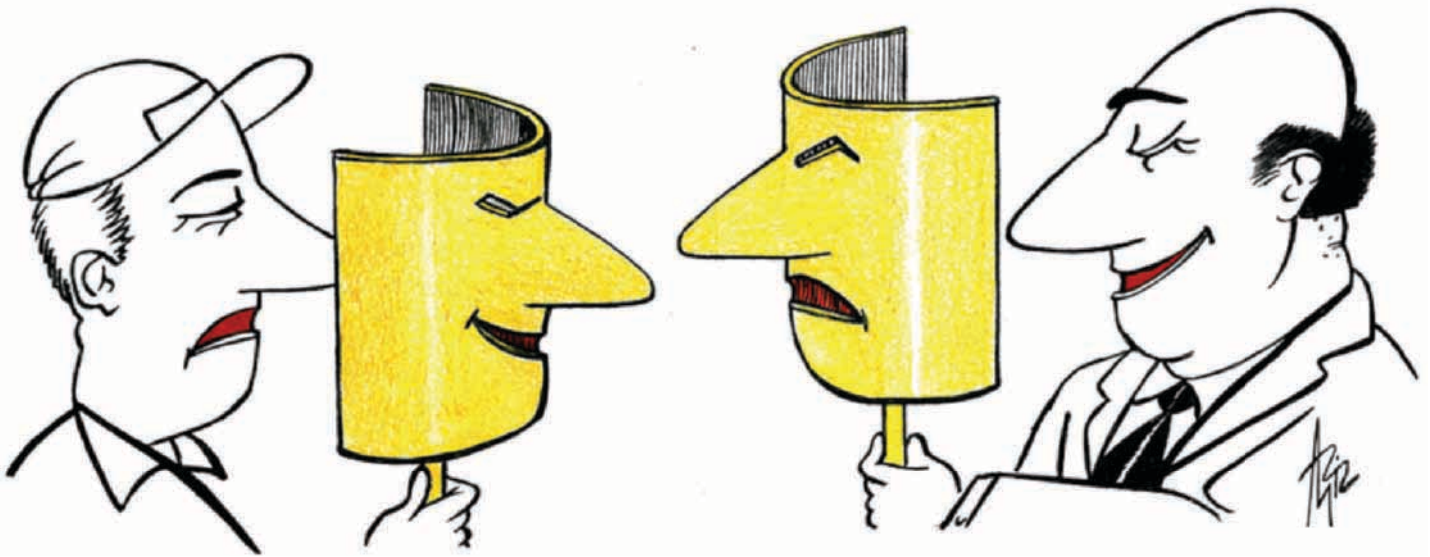
MEHMET SAİM BİLGE
(TURKEY)

**MICHAL
GRACZYK**
(POLAND)

MERAL SİMER
(TURKEY)

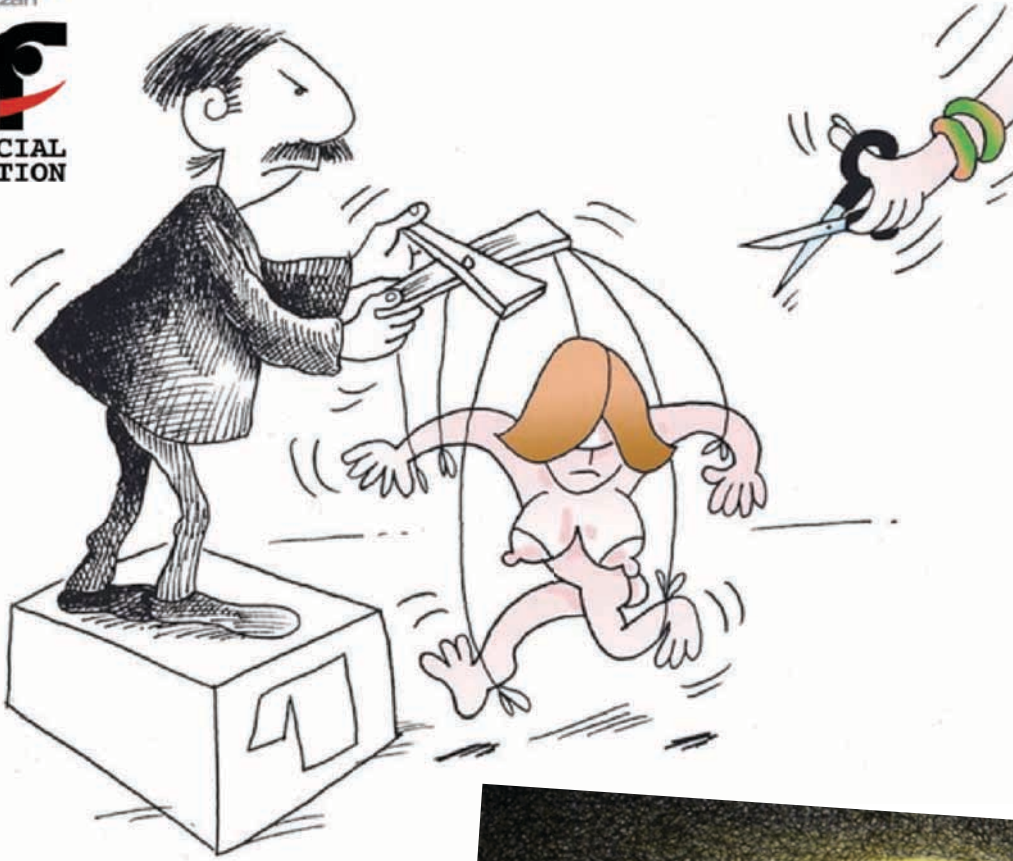

MILAN ALASEVIC (SLOVENIA)

MILENKO KOSANOVIC (SERBIA)

**MIRIAM
ALONSO**

(CUBA)

**MUAMMER
KOTBAŞ**

(TURKEY)

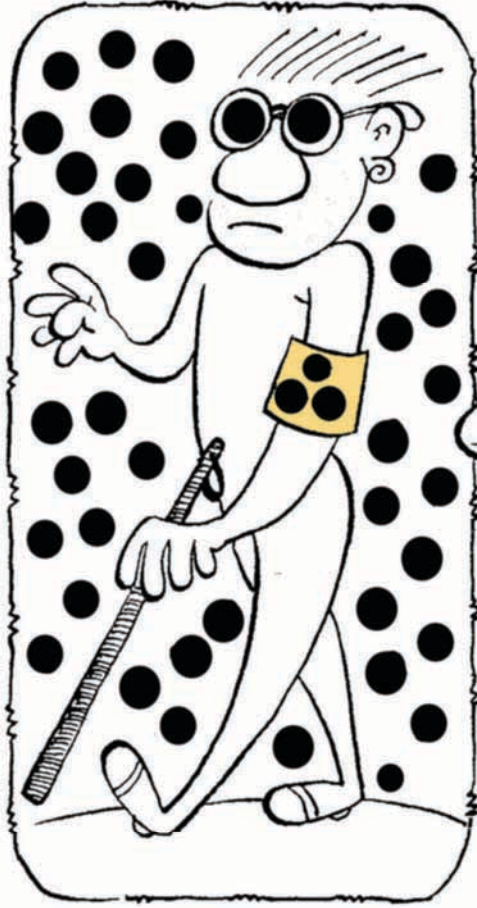
MUHİTTİN KÖROĞLU (TURKEY)

**MUSA
KAYRA**
(CYPRUS)

GÖZ

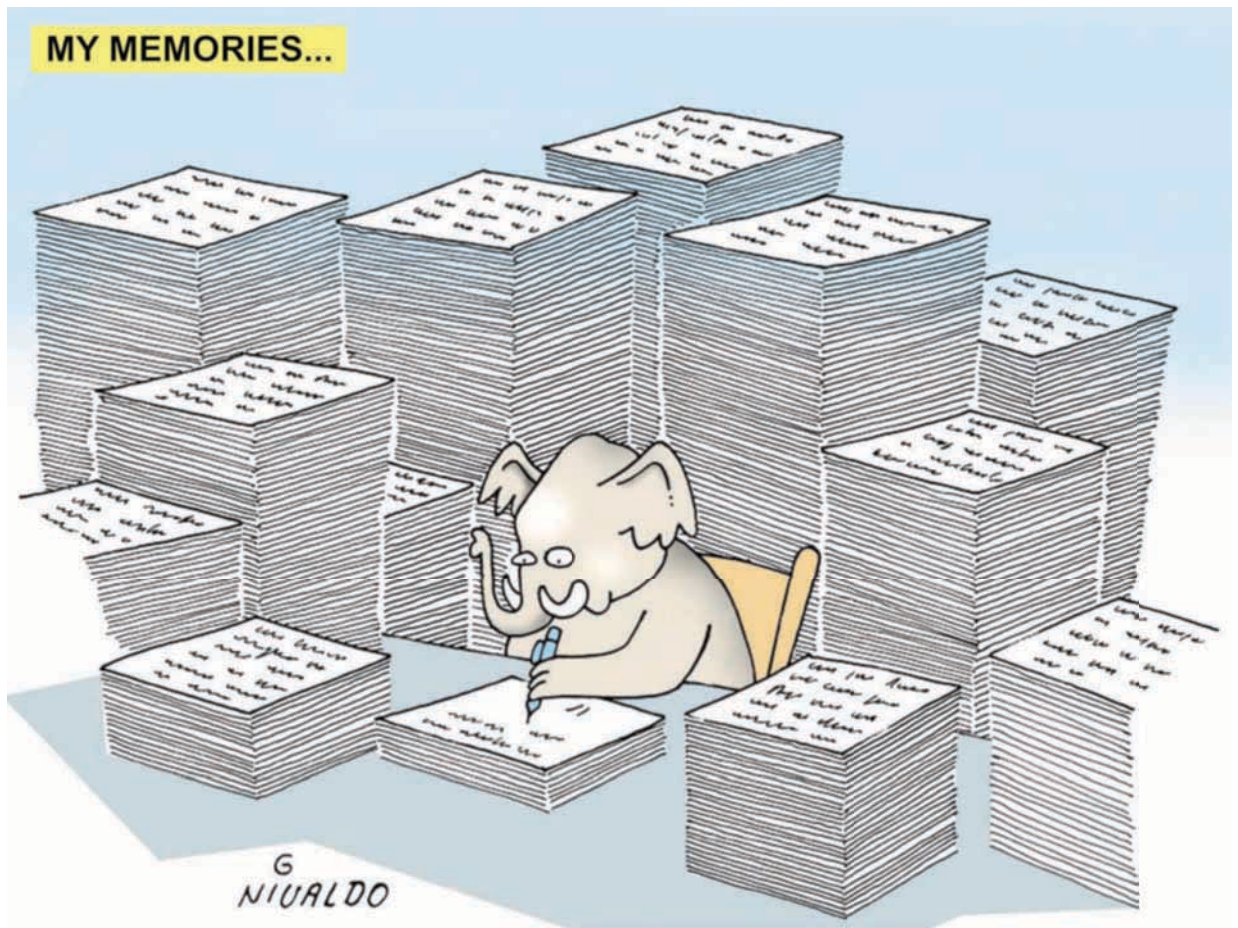
Mustafa
Yıldız

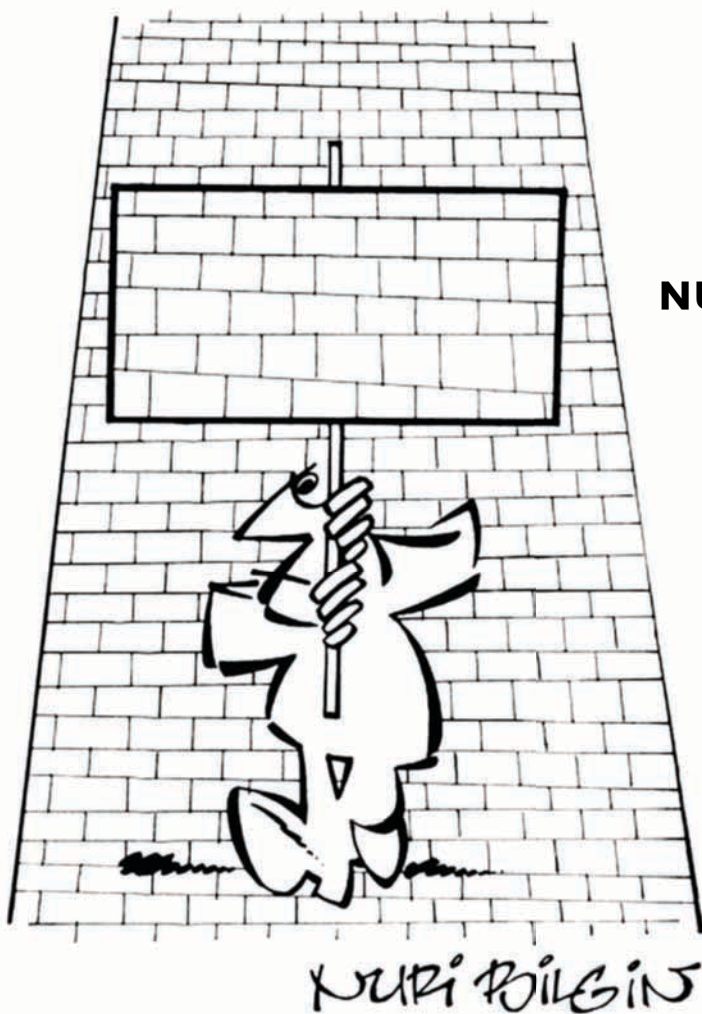
AL BU GÖZ HAKKIN!..

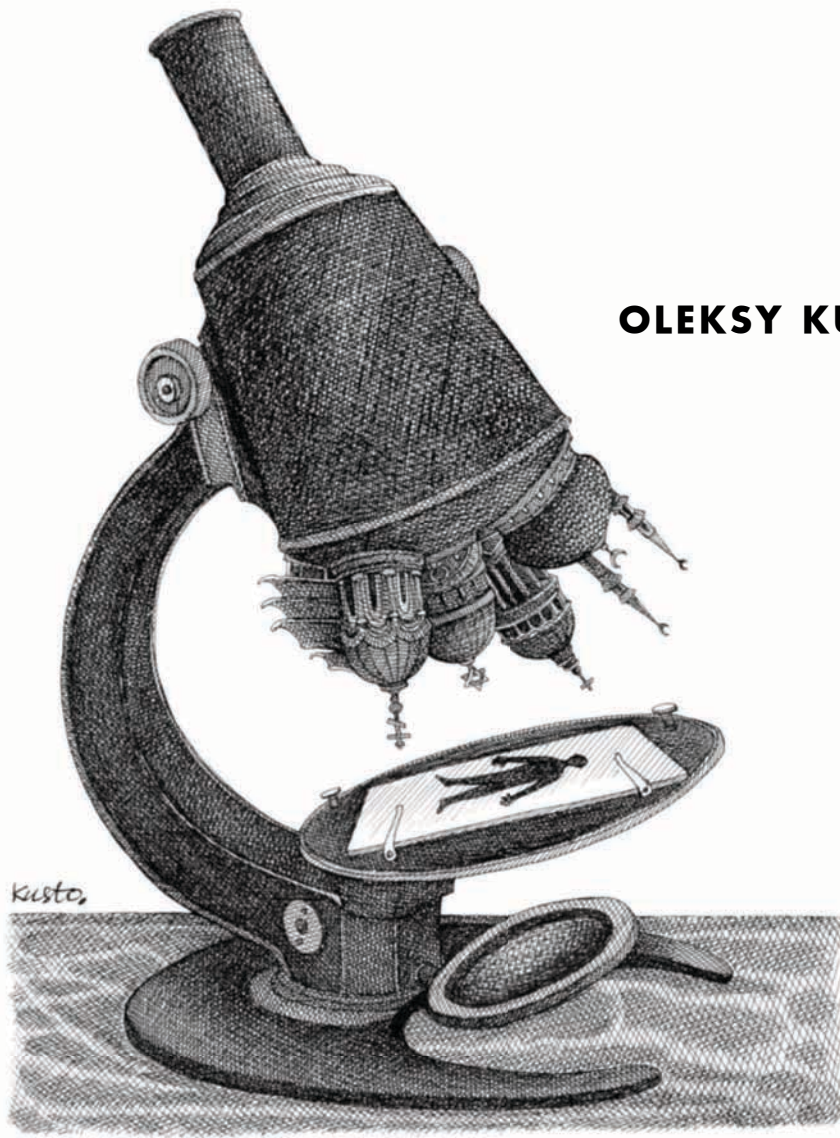

MUSTAFA YILDIZ (TURKEY)

NURI BİLGİN
(TURKEY)

OLEKSY KUSTOVSKY (UKRAIN)

OSMAN YAVUZ İNAL (TURKEY)

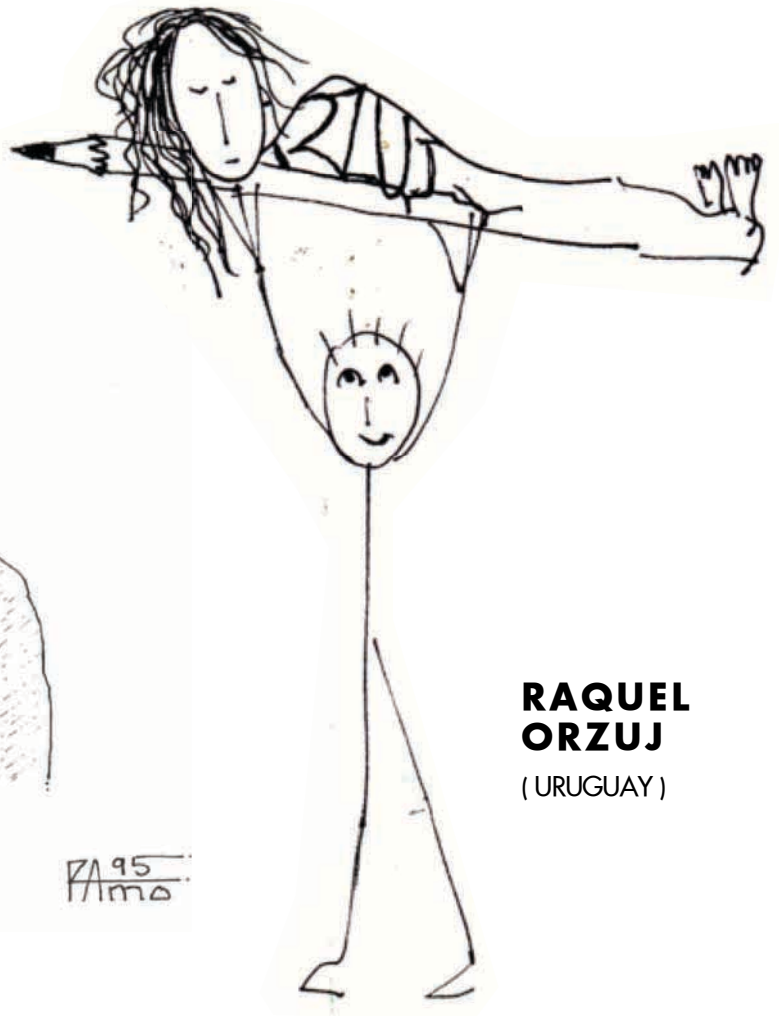

RAINER EHRT (DEUTSCHLAND)

RAMAZAN ÖZÇELİK

(TURKEY)

RAQUEL ORZUJ

(URUGUAY)

RAŞİT YAKALI (TURKEY)

RAUL DE LA NUEZ (USA)

**RAUL
FERNANDO
ZULETA**
(COLOMBIA)

**RESAD
SULTANOVIC**
(BOSNIA & HERZEGOVINA)

BY SAADET DEMİR YALÇIN AUGUST 2013

SAADET DEMİR YALÇIN (TURKEY)

SABAHUDIN HADZIALIC (BOSNIA & HERZEGOVINA)

AFORİZMALAR/ APHORISMS

TURKISH

• Biri kendini sevecekse Bosna için (vatani için) sevmeli.

• İnsanlar neden birbirlerine düşman olurlar ki; aynı yerden gelirler.

• Avrupa Birliği Bosna'da olup bitenleri neden görmüyorsunuz? Hem büyük biraderi memnun edip, hem de küçük insanları korumak mümkün değildir.

• Bosna Hersek, sözümona Sırbistan'ın bir parçasıymış. Ya bunun tam tersiye!

• Güneş bulutların arkasına gitti. Kimin umurunda? o bile bizim partinin üyesi değil.

BOSNIAN

• *Treba voljeti Bosnu (i Hercegovinu) u sebi a ne sebe u Bosni (iHercegovini)!*

• *Zbog cega se mrzimo? Pa, mi smo samo tri plemena istog naroda! Ali, kojeg?*

• *Zbog cega EU ne vidi Šta se desava u BiH? Zbog toga sto ne moze istovremeno zadovoljavati Velikog brata i spasavati male ljude!*

• *U zadnje vrijeme se pitam da li je Bosna i Hercegovina sastavni dio Republike Srpske a ne obrnuto?*

• *Sunce ja zaslo za oblake. A vala nije ni bilo clan nase stranke!*

ENGLISH

• *Someone should love Bosnia (and Herzegovina) within him/herself and not him/herself within Bosnia (and Herzegovina)!*

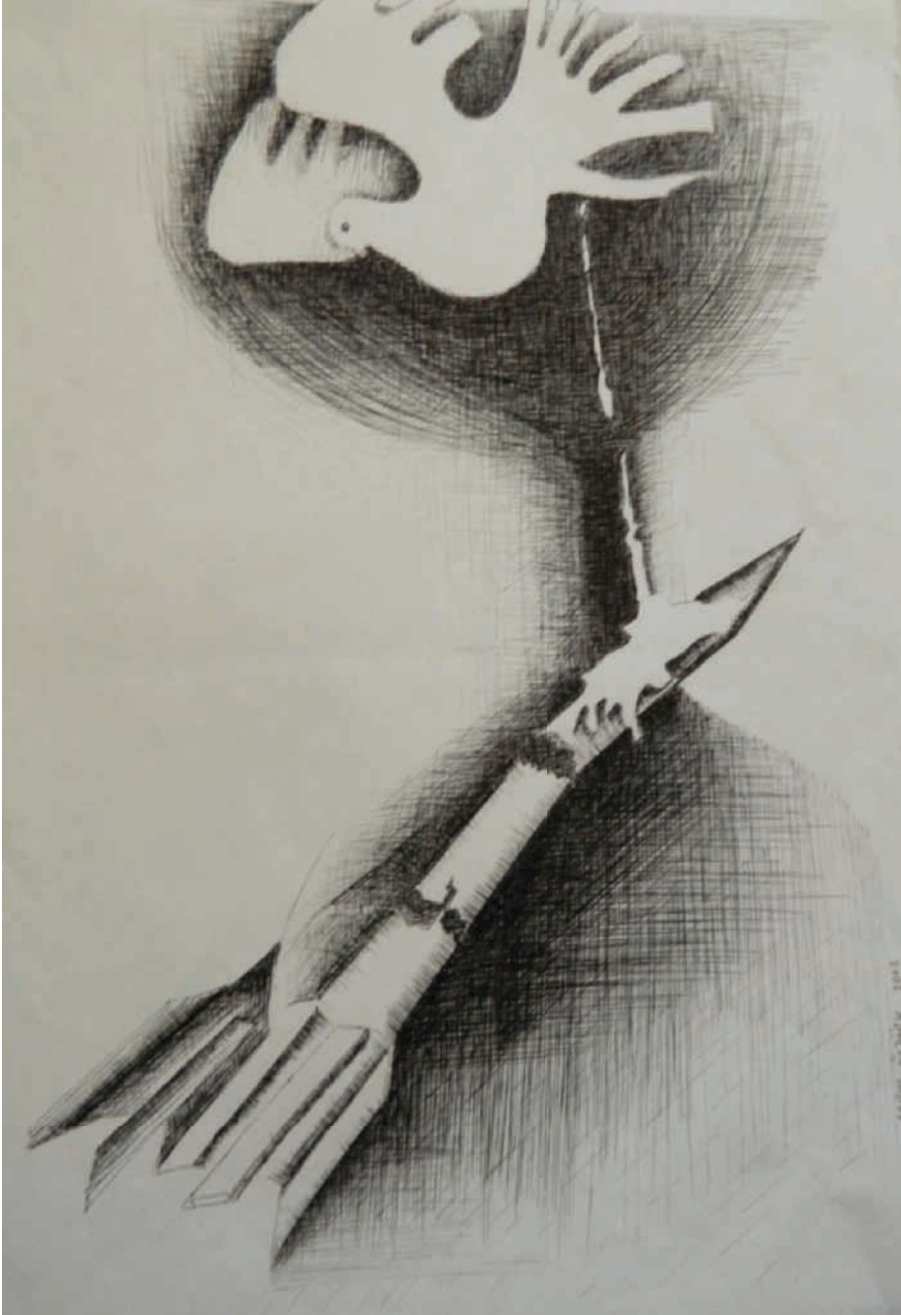
• *Why we hate each other? So, we are just three tribes of the same people! But, whose?*

• *Why EU can not see what is going on in BiH? Because Europe can not, in the same time, make satisfaction for the Big brother and save little people!*

• *Lately I am asking myself if Bosnia and Herzegovina is the part of Republic of Srpska instead vice versa?*

• *The sun went behind the clouds. Who cares when the sun was not even the member of our party!*

SADIK ÖZTÜRK (TURKEY)

SADURSKI.

**SEÇKİN
TEMUR**
(TURKEY)

ŞEVKET YALAZ (TURKEY)

VALİZ...

sezer odabaşıoğlu

Eşim, pencere kenarından bir türlü ayrılmıyordu. Dahası, kendi kendine de konuşup duruyordu:

“Allah, Allah...Valla sapasağlam valiz, bu. Sapasağlam valiz, çöpe atılır mı hiç? Ver bir yoksula sevabına, kullansın... Değil mi ama? Ceviz yeşili rengi de pek güzelmış. Çok da sağlam bir şeye benziyor. Sapı da sağlam inan olsun. Dışı sağlam olanın içi de sağlamdır kesin. Eee, varsılık işte...Varsılın çöpü de, böyle sağlam bir valiz olur; değil mi ama. Eee, doğru tabii, varsılın çöpü bizimkiler gibi çerçöp olacak değil ya. Niyazi Bey, gel bir de sen bak, Allah aşkına.”

Yanına gitmesem olmazdı şimdi. İncinip kınlabılırdı. Umursız kalkıp yanına gittim. “Şu valizin güzelliğine bir bak, Niyazi Bey,” dedi. “Yepyeni valiz, çöpe atılır mı hiç? Müsrif, valla müsrif bunlar. Kendin kullanmayacaksan, bari birilerine ver de sevaplan... Değil mi ama.”

Çöp niyetine atılan valiz benim de ilgimi çekmişti. Valiz, gerçekten de yeni ve çok güzeldi. Şaşkınlıkla burnumu cama dayadım ve birden onu sahiplenme düşleri kurmaya başladım.

Eşim: “Birazdan yok olur bu valiz, valla... İnip alsak mı? Ne dersin bey? Çöp karıştırıcıları alıp giderse üzülsürüm, valla. Bir yoksul alıp kullansa neyse ne de, şimdi onu çöp karıştırıcıları alıp giderler...Kendileri de kullanmazlar, gidip eskicilere satarlar. En iyisi, aşağıya inip onu oradan almak. N’olacak sanki? Biz almasak mutlaka birileri gelip alacak onu, oradan. Dahası, bize çok gerekli. Biz kullanmasak da olur. Ama, kızın valizi yok... O kullanır. Git! Şunu al, gel bari Niyazi Bey,” deyince şaşkına döndüm.

Dahası, çok heyecanlandım ve korktum: “Kim?... Ben mi onu oradan alıp geleceğim,” dedim korkuyla. “Sen, bunu benden nasıl istersin? Şaşırdın galiba sen, Tülay Hanım. Mümkün değil, bu! Cuk, cuk, cuk.”

Eşim, tepkime şaşırdı. Biraz da çekindi: “Komşulardan utanmasam, çekinmesem ben alıp gelirim. Ama, ne yapayım, utanıyorum işte,” dedi.

“Sen utanırsın da ben utanmaz mıyım, hanım? Dün bir, bugün iki... Yeni taşınmış şuraya. Bir gören olsa hakkımızda ne düşünür, ne der sonra? Emekliysen o denli de değil. Bizim de bir onurumuz var... Değil mi ama. Hem, pek de yeniye benzemiyor. Yeni olsaydı, atarlar mıydı hiç? Eskidir, mutlaka eskidir bu. Yoksa, bu insanlar

çaldırılmış mı ki, yeni valizi sokağa atsınlar,” diyerek karşı çıktım ve yerime oturdum. Eşim Tülay, oldu bitti ısrarcının biriydi zaten: “Atar, atar bu insanlar. Varlık bu. Varlık, insanı böyle şaşırtır işte. İnsanlar, modası geçti diye koltuklarını yenilemiyorlar mı,” dedi.

Sonra, karşıdaki apartmanların pencerelerini kolağan etti: “Bir de sen bak bey... Komşular bakıyorlar mı,” diyerek gözünü düzeltti. “Gözlerim pek iyi görmüyor. Bakan yoksa, ben inip alacağım valizi. Şimdi çöp karıştırıcıları gelir, alıp giderler. Bize de üzülmek kalır.”

“Şaşıma hanım!... Çekil pencerenin önünden.. Otur bir yere. Komşulara dedikodu malzemesi olacağız.. Bir valizdir tutturdun, gidiyorsun. Hem, eskidir o valiz. Eski olmasa atmazlar,” dedim.

Ama, o umursamadı ve pencerenin önünden çekilmedi: “Sen öyle san, bey,” dedi. “Gıcır gıcır, yepyeni bir valiz bu. Hem, varsın eski olsun. Bir, iki yerini onarıp yamadık mı, al sana yeni bir valiz. Kıza veririz, kullanır. Fena mı? Valizi yok işte, çocuğun. Yolculukta kullanmasa bile içine öteberilerini koyar, saklar.”

Aslında, hiç de fena olmazdı hani. Dediği gibi kızımıza bir valiz bile alamamıştık. Üç aylık bir maaşla bir çocuğu üniversitede okutmak, kolay mıydı? Ne yalan söyleyeyim, eşime de hak vermiyorum değildim. Ama ne var ki, onurum valizi alıp gelmeme engel oluyordu. Valiz, çok da eskiye benzemiyordu. Rengini de çok beğenmiştim.

Eşim, yine duramadı. Burnunu cama dayadı: “Bey, sence kim atmış olabilir bunu,” dedi.

“Kim atmışsa atmış, Tülay Hanım... Bize ne? Aklından çıkar artık, şu valizi. Gel, otur, işine bak. Yavaş yavaş sıkıntı basar oldu, bana.”

“Tabii sıkıntı basar...Senin de aklın valizde, çünkü. Haksız mıyım?”

“Haklısın hanım...Benim de aklım valizde kaldı. Ama, ne çare... O valizin bize bir yararı olmaz,” diyerek ayağa kalktım.

Daha fazla kendimi tutamadım. Yine Tülay’ın yanına gittim. İç geçirerek valizi seyretmeye başladım. Ceviz yeşili renkli valiz, daha bir albenili görünüyordu. Gözümü bir türlü ayıramıyordum, valizden. Gerçekten yeniye ve sağlama benziyordu. Onurumu çiğnesem,

cesaretimi bir toplanam beş kat aşağı inip alacağım onu oradan... Ama, bir yandan da, ya beş kat yukarıya çıkarken kalbim tekler durursa, diye korkuyordum.

Tülay Hanım, valize gösterdiğim ilgiden memnun olarak gülümsedi: “Ne dersin Niyazi Bey,” dedi.

“Komşuların çok dedikoducu, Tülay Hanım. Öyle olmasalardı,” dedim.

Tülay Hanım: “Yanlış anlamıyorum ya, Niyazi Bey,” dedi sevinçle.

“Neden olmasın? Sen, çok istedin diye söylüyorum. Ama bak, çok eskiyse aldığın gibi yerine koyacaksın... Tamam mı,” dedim.

Tülay Hanım, birden şaşırdı. Dahası telaşlandı: “Ne yani? Sen, şimdi benim inip almama mı istiyorsun? Dünyada olmaz, bu. Ben nasıl beş kat inip çıkarım, bey,” dedi.

“Benim de kalbim var, Tülay Hanım. Öyleyse, valizi unutalım gitsin.”

“Neden unutalım ki, Niyazi Bey? Elimize böyle bulunmaz bir fırsat geçmiş. Onu da tepelim mi, yani? Sen, şimdi iner, dinlene dinlene çıkarır, getirirsin onu. Ben de seni alt katta karşılarım...Olur, biter.”

“Valizi en çok isteyen sensin, Tülay Hanım. Sen alıp getirirsen, tamam. Benim alıp getirmem söz konusu bile olamaz. Ben bunu yapamam.”

“Sen erkeksin... Sen yapamazsan, ben hiç yapamam, Niyazi Bey.”

“Öyleyse unutalım gitsin valizi, Tülay Hanım. Hem, pek öyle yeniye de benzemiyor. Rengi de hiç hoş değil, baksana. Üstelik, sapı da yok gibi.”

“Mutlaka, Recai Beyin o şımarık karısı atmıştır bu valizi. Ya da şu karşıdaki üç koca eskitmiş varsıl dul. İkisi de hazır yiyici haspalar. Çöpe atacaklarına yolu yordamıyla birilerine verseler, olmaz mıydı yani? Birazdan çöp karıştırıcıları damlarlar, buraya. Valizi bırakmazlar... Alır giderler. Hadi bey, onur yapma da, al getir şunu sen. N’olur. Eski de olsa, yeni de olsa, bize gerekli işte. Bir zahmet iniver aşağıya. Valizi başkaları alıp giderse sen de üzülsün, ben de. Kimse alıp gitmeden, sen al gel, şunu. Hadi.”

“Neden ben alıyorum, Tülay Hanım? Onu, en çok isteyen sensin. Git!.. Sen al, gel,” diyerek pencere kenarından çekildim. Sıkıntıyla oturdum.

“Bak... Onu alıp gelmediğine pişman olursun sonra, bey. Git!.. Al gel şunu, sen. Yoksa, valiz gidecek birazdan.”

“Giderse gitsin... Ne yapalım yani, hanım.”

“Giderse çok üzülürsün ama, bey.”

“Ben hiç de üzülmem, hanım. Neden üzülecekmişim ki? Asıl, sen üzülürsün. Onu, en çok isteyen sensin. Çok isteyen getirir. Ben getirmem... Bilesin.”

“Kızımızın bir valizi olsun istemez misin, bey?”

“İstemez olur muyum? Tabii isterim. İsterim de,” diyerek burnunu yine cama dayadım.

“Bak bey, seninde göziin kaldı valizde. Hadi inat etme de, git!.. Getir şunu sen.”

“Çıldırдың mı sen, hanım? Ben, dünyada yapamam bunu.”

“Gurur yapıyorsun sen, Niyazi Bey. N’olur sanki alıp getirsen? Niyazi Beyliğinden beylik eksilmez... Korkma.”

“Tamam... Ben gurur yapıyorsam sen getir, hanım.”

“Merdivenlerden inip çıkmak ölüm bana. Yoksa, sana minnet bile etmem ya, Niyazi Bey... Son bu günlerde dizlerim daha çok tutuldu, sanki.”

“Dizlerinde ne varmış ki senin? Asıl, komşularından çekiniyorsun sen. O kadar. Dizin mizin bahane,” diyerek kışkırtmaya çalıştım.

Tülay Hanım, birden üzüldü. Ağlamaklı oldu:

“İyi, tamam Niyazi Bey,” dedi. “Bir valiz için birbirimizi kırmayalım. En iyisi, çöp karıştırıcıları alıp gitsin. Biz de tartışmaktan kurtulalım.”

“Haklısın hanım... Sen de, ben de onu alıp gelmekten utanıyoruz, çekiniyoruz. En iyisi, şu eski valizi unutalım, gitsin.”

Tülay Hanım:

“Eski falan değil o valiz, bey! Başkaları alınca da çok üzüleceğiz, bak göreceksin,” derken çöp kutusuna bir araç yanaştı.

Skoda marka araçtan biri indi. Bu, sokağımızın çöp karıştırıcılarından biriydi. İşini bilen birine benziyordu. Çöp kutusuna bakmadan önce valizi aldı.

Ben de şaşkınlık ve pişmanlıkla: “Sonunda gitti işte,” dedim.

Başka da bir şey diyemedim. Kalbim iyi değildi. Yeni bir kriz geçiriyordum, sanırım. Birden soğuk terler dökmeye başladım.

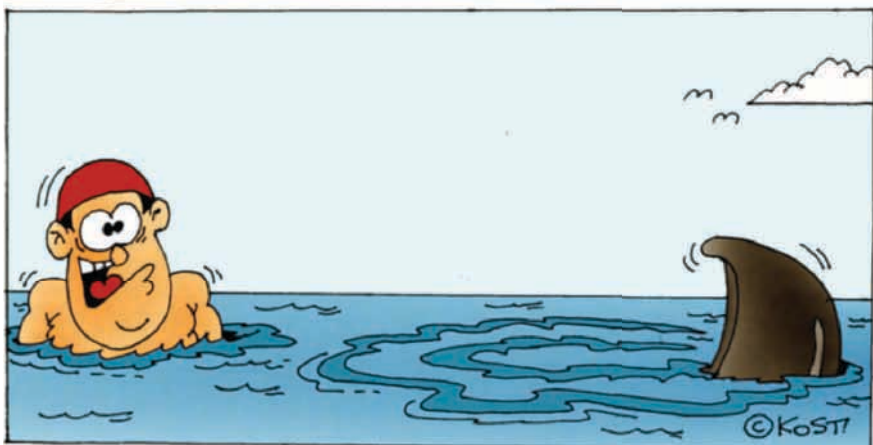
Tülay Hanım da, başucumda:

“Bey!.. Bey!.. Kendine gel, bey!.. Sakin ol!.. İlaçların neredeydi senin,” diyerek koşturup duruyordu.

ÇEVRE Mİ, O DA NE?

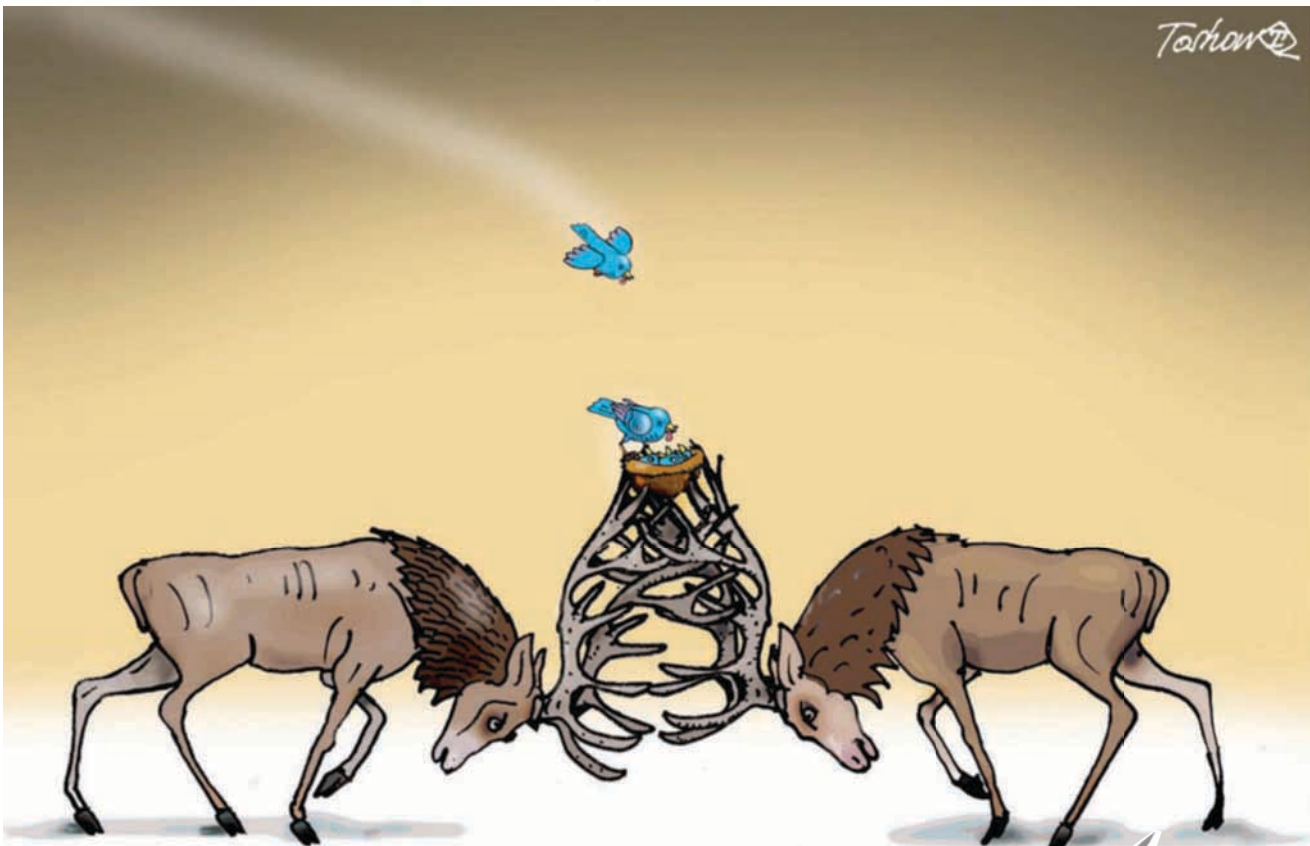
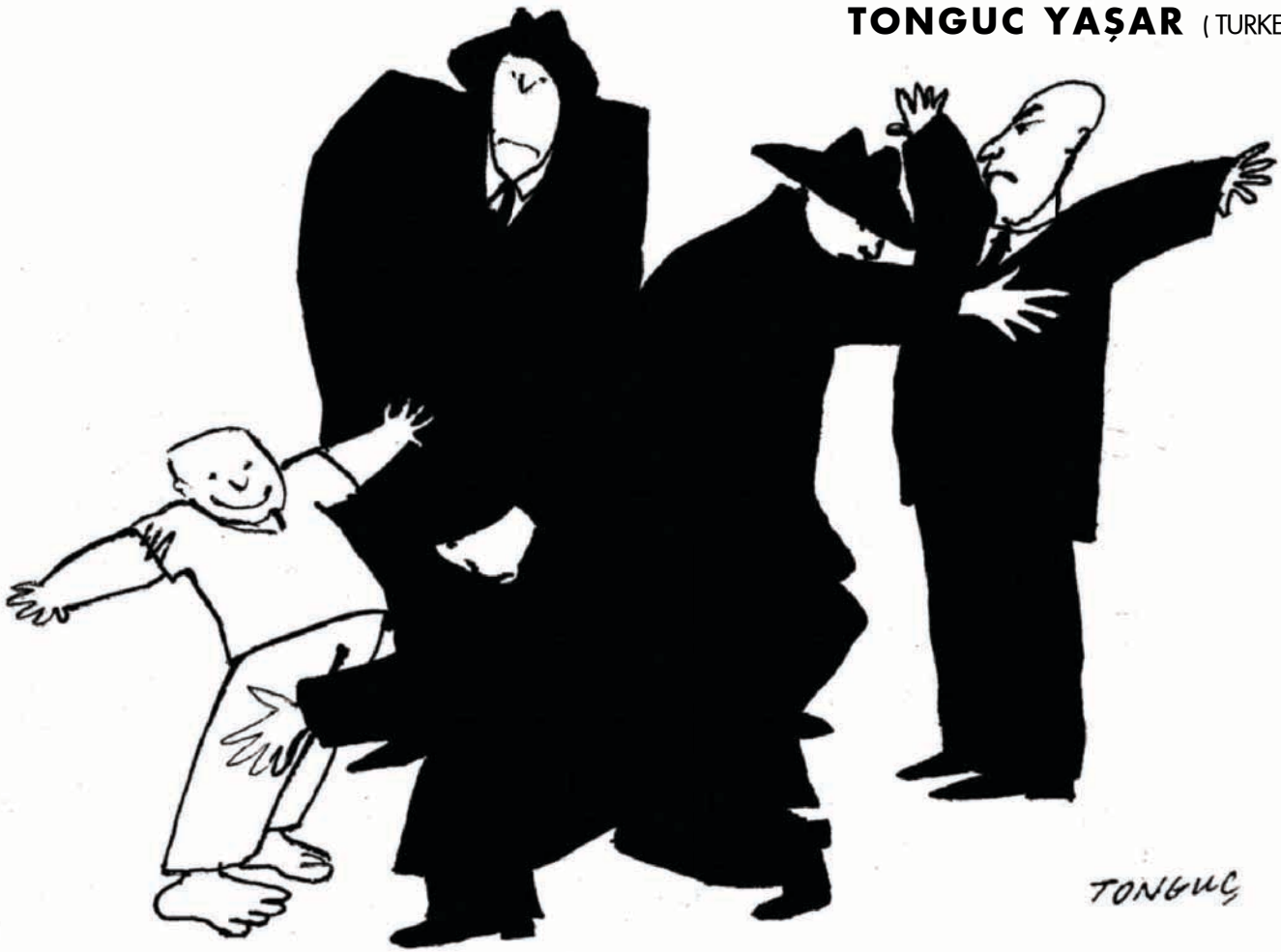
sezer odabaşıoğlu

**STANISŁAW
KOSCIESZA**

(POLAND)

TOSO BORKOVIC (SERBIA)

TURAL HASANLI (AZERBAIJAN)

TVG MENON (INDIA)

VAHID KERMANI
(IRAN)

VALERY ALEXANDROV (BULGARIA)

VICTOR CRUDU (MOLDOVA)

KEMERALTİ

• Vedat Kemer

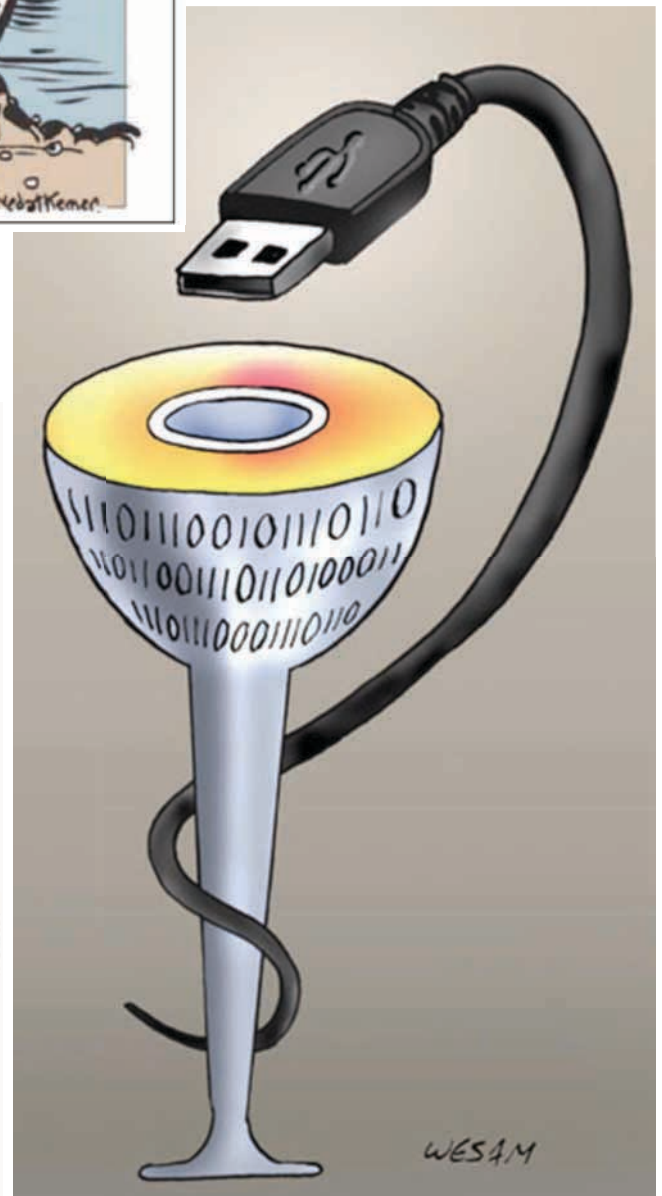
© Akşam Gazetesi, 2013

VEDAT KEMER (TURKEY)

VLADIMIRAS BERESNIOVAS

(LITHUANIA)

WESAM KHALIL (EGYPT)

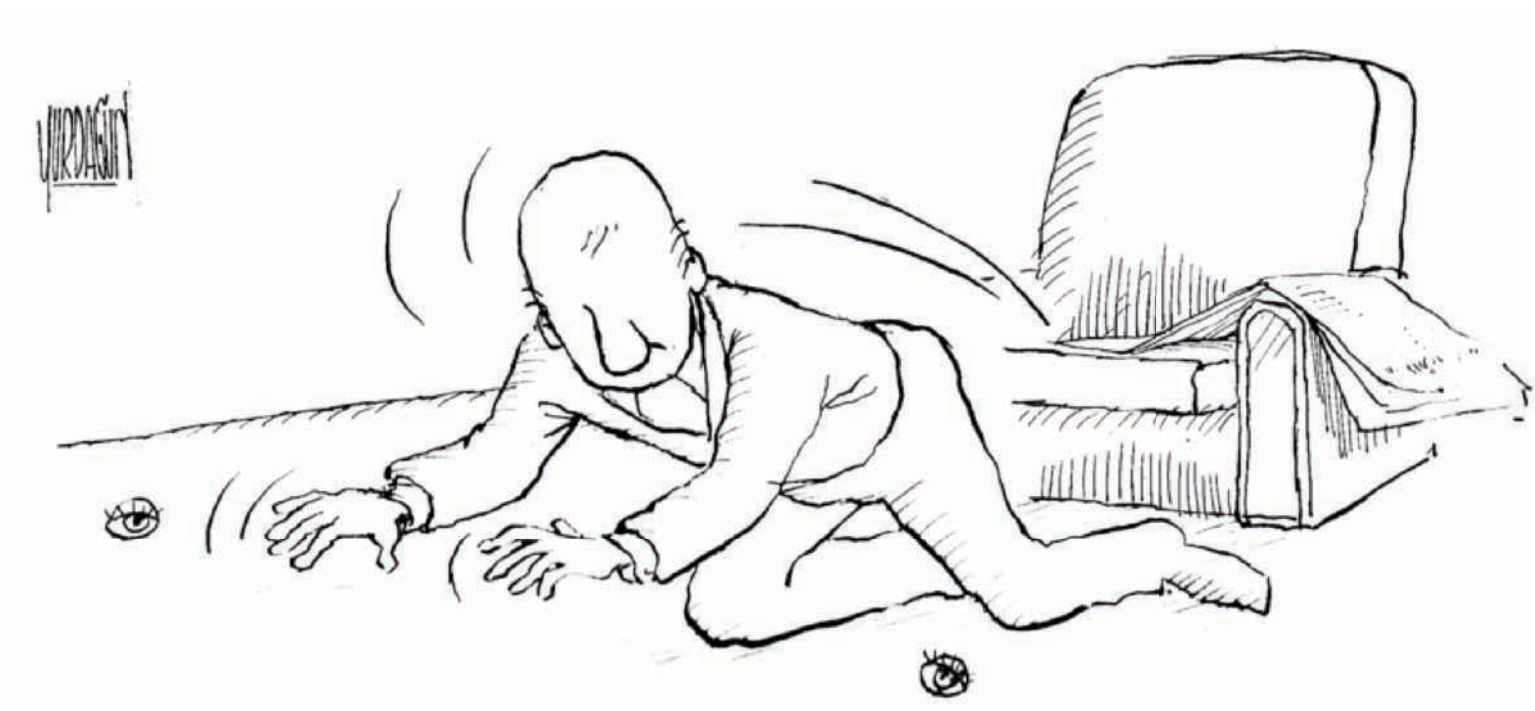

**WILLEM
RASING**
(NETHERLAND)

**YALDA
HASHEMINAZED**
(IRAN)

YURDAGÜN GÖKER (TURKEY)

**ZORAN
GROZDANOVSKI**
(MACEDONIA)

fena mizah

Türkiye'nin en büyük dijital
dergi platformu **dMags**'ta!

www.fenamizah.com

www.fenamizah.com
fenamizah@gmail.com

FENAMİZAH e-magazine

Istanbul, Turkey

International Humor Magazine

www.fenamizah.com

 issuu

fenamizah no: 22 /
december 2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 21 /
november 2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 20 /
october 2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 19 /
september 2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 18 /
august 2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 17 / july
2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 16 / june
2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 15 / may
2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 14 / april
2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 13 / march
2013
FENAMİZAH e-magazine

fenamizah no: 12 /
february 2013
FENAMİZAH e-magazine

Inspire friends
and followers.
Spice up your
blog with the
publications
you love.

**fenamizah'ın tüm sayıları
şimdi ayrıca issuu.com'da!**

annual

2013

SUMMARY

by
Aziz Yavuzdoğan

SPECIAL
EDITION

ALBUM-2

